EXCERPTA E RITUALI ROMANO

EXCERPTA E RITUALI ROMANO

PRO DIOECESIBUS ANGLIÆ
ET CAMBRIÆ EDITA

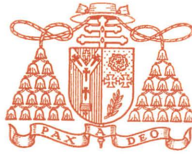
LONDINI

APUD BURNS ET OATES

MCMLXI

CANTABRIGIÆ TYPIS ACADEMICIS EXCUSSUS
PRO BURNS ET OATES EDITORIBUS
28 ASHLEY PLACE LONDINI

PRINTED IN GREAT BRITAIN

We are all greatly indebted to His Grace the Archbishop of Birmingham for his care and diligence in preparing this volume, *Extracts from the Roman Ritual.* We warmly commend it.

At the same time we feel bound to advise those who use the Ritual to read Archbishop Grimshaw's Preface with the greatest care, lest anything be done that is not in accord with the directives of the Congregation of Rites. Thus will be assured obedience to the Holy See and uniform practice throughout the country.

✠ WILLIAM CARDINAL GODFREY

ARCHBISHOP OF WESTMINSTER

PREFACE

Excerpta e Rituali Romano is published with the permission of the Holy See, granted by the Decree of the Sacred Congregation of Rites, No. 18/957 dated 14 January 1959. It is therefore a liturgical book and conforms in every way to the directions of that Decree and of the reply given to an enquiry about the Decree's precise meaning; particularly about the meaning of the second sentence of the fifth paragraph. According to those directions the language both of the rubrics and of the formulas to be recited is Latin, excepting only those prayers for which leave is explicitly granted to recite them in English. This Preface, however, appears in English in order that those to whom the Latin language does not yield its meaning readily may still understand the purpose of this book and the limits of the concessions made in the matter of the use of English in our administrations to the faithful.

The need for something to replace the old *Ordo Administrandi Sacramenta* had been realised for some time. It was also well known that there existed in several countries authorised excerpts from the *Rituale Romanum* and that a considerable portion of their contents was set out in the vernacular. It was thought that preparations should be made in case such concessions became more widespread; and accordingly a translation was made into English of those Sacramental rites, and of those other blessings and ceremonies in common use, which are directed to the individual and may be described as domestic rather than public. This was completed and published, for the private use of the faithful, in the autumn of 1956, as *The Small Ritual.* A copy of this was offered for inspection to His Eminence the Cardinal Prefect of the Sacred Congregation of Rites, who received the Archbishop of Birmingham and the Bishop of Menevia with great kindness.

Cardinal Griffin having died, the then Archbishop of Liverpool (now Cardinal Godfrey) wrote after the October Meeting of the Hierarchy asking that this translation might have the formal approval of the Sacred Congregation. In September 1957 leave was given to prepare a Ritual for use in England and Wales, to be submitted when ready to the same Congregation. The form of the Decree was substan-

tially that used to authorise similar Rituals elsewhere. The rubrics were to be in Latin only and English was not to be used, either in *oratio obliqua* or in italics or as a footnote, in any place where leave had not been given to use English. A visit of the Bishop of Southwark, however, to the office of the Sacred Congregation gave hope that permission to use English would be extended to other blessings and rites than those mentioned in this first Decree.

Accordingly a draft was prepared of the Ritual in its amended form, identical in content with the *Small Ritual* with the addition of some further blessings; and it was taken to Rome and presented to the Sacred Congregation in July 1958.

When the Rescript was received by the Cardinal Archbishop in March 1959 the addition of the restrictive clause to the formula hitherto used was noticed; *usus linguae vulgaris nullo modo extendatur ad alias recitandas preces, benedictiones, etc., praeter ea quae superius stricte sunt determinata.* It was decided to submit a *dubium* to the Sacred Congregation. On 18 March a reply was received from the Bishops' Agent, Mgr. Clark, that the Rescript was to be interpreted in the restrictive sense, and the final Ritual prepared accordingly.

It must be understood, therefore, that the use of English in the administration of the Sacraments, and in the other blessings and ceremonies provided for in the *Rituale Romanum*, is limited to what appears in English in this present *Excerpta*; the use of the vernacular in any part of the world is not an indication that it may be used elsewhere without explicit leave of the Holy See. On the other hand, where the use of English is permitted, that language alone suffices: it is not intended that such prayers should be recited first in Latin. Either language may be used according to the circumstances and the prudent judgement of the officiating priest. When English is used it must be the version contained in this present book: it is not permitted to substitute other translations for any reason whatever.

✠ FRANCIS

ARCHBISHOP OF BIRMINGHAM

Feast of the Immaculate Conception, 1960

DECRETUM

SACRA RITUUM CONGREGATIO
N.D. 18/957

DIOECESIUM ANGLIÆ

EMINENTISSIMUS AC REVERENDISSIMUS DOMINUS GULIELMUS CARDINALIS GODFREY, ARCHIEPISCOPUS WESTMONASTERIENSIS, nomine quoque Archiepiscoporum et Episcoporum Angliae et Cambriae, Sanctissimo Domino nostro IOANNI PAPAE XXIII supplices obtulit preces ut, peculiaribus hodiernis adiunctis inspectis, de suprema Apostolica Auctoritate, in quibusdam Sacramentis administrandis, Baptismo nempe, Extrema Unctione ac Matrimonio, necnon in Exequiis Defunctorum, vulgaris linguae, anglicae videlicet, usum, determinatis in precibus, indulgere benigne dignaretur. Quem in finem idem Eminentissimus Vir, de mandato Sacrae Rituum Congregationis, editionem novi Ritualis, curantibus in re liturgica peritis sacerdotibus, adparare sategit, novissimae editioni Ritualis Romani conformem, in qua ad populi intelligentiam et pietatem, vulgari lingua ii ritus et orationes positae sunt, quae magis opportunae videbantur. Quod Rituale ita concinnatum Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna approbatione reverenter subiecit.

Sacra porro eadem Congregatio, vigore peculiarium facultatum sibi a Sanctissimo Domino nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, peculiaribus hodiernis circumstantiis prae oculis habitis, exhibito Rituali diligenter perpenso, benigne indulsit ut pro universa Anglia et Cambria novum Rituale conficiatur, in quo textus latinus integer referatur, *translatio vero anglica, in iis quae permittuntur, iuxta textum latinum ponatur.* In collatione autem Sacramentorum Sacerdos *vernacula lingua ea tantum proferre potest quae sequuntur:*

1. In administratione Baptismi parvulorum solo in textu latino ponantur, ac proinde semper et sola hac lingua dicantur, exorcismi, omnes formulae unctionum et benedictionum, nec non ipsa Baptismi forma.

2. In administratione Baptismi adultorum, praeter ea quae superius recensita sunt, etiam lingua latina tantum imprimantur ac recitentur Psalmi et aliae preces initiales.

3. In Extremae Unctionis sacramento ministrando latina tantum lingua adhibeatur in oratione impositionis manuum super infirmum, in verbis unctionum, et in subsequentibus orationibus.

4. In celebratione Matrimonii lingua anglica sacerdos uti potest ad omnia, praeter benedictionem anuli et formulam: 'Ego coniungo vos....' In benedictione nuptiali extra Missam, ex Apostolico indulto danda quando Missa non celebratur, preces quae in Rituali Romano habentur, recitari possunt lingua anglica.

5. In Exequiis peragendis pro fidelibus defunctis sola lingua latina preces et absolutiones dici debent. Nihil tamen vetat quominus hoc ritu absoluto, vulgari lingua aliae addantur preces pro opportunitate temporis et loci, ab Ordinariis determinatae et ab ipso Sacerdote recitandae.

Usus linguae vulgaris nullo modo extendatur ad alias recitandas preces, benedictiones, etc., praeter ea quae superius stricte sunt determinata.

Quibuslibet contrariis nihil obstantibus, ac servandis omnibus de cetero servandis.

Datum Romae, die 14 Ianuarii anno 1959.

✠ C. CARD. CICOGNANI
S.R.C. PRAEF.

HENRICUS DANTE, *Subst.*

TRANSLATION

The Most Eminent and Most Reverend William Cardinal Godfrey, Archbishop of Westminster, on behalf also of the Archbishops and Bishops of England and Wales has earnestly requested our Most Holy Lord Pope, John XXIII, that he would have regard to present-day needs and circumstances, and would deign of his goodness, and by virtue of his supreme Apostolic Authority, to allow the use of the mother-tongue, of English, that is to say, in certain prayers used in the administration of some of the Sacraments, namely Baptism, Extreme Unction and Matrimony, and also in the Burial of the Dead.

As a first step, and as the Sacred Congregation of Rites required, His Eminence had an edition of the new Ritual prepared by priests familiar with the Liturgy and its problems. It was based upon the latest edition

of the Roman Ritual, and in it the rites and prayers thought most likely to deepen the understanding and nourish the piety of the faithful were printed in English. And when the Ritual, prepared in this way, was ready he submitted it to the Sacred Congregation of Rites for their approval.

And so, this same Sacred Congregation, using the special faculties accorded them by our Most Holy Lord Pope, John XXIII, mindful of the special circumstances of these present times, and having carefully examined the Ritual presented for their consideration, have been happy to give leave for a new Ritual to be made for use in the whole of England and Wales. In it the Latin text must be reproduced in its entirety, but where the use of English is allowed an English translation may appear side by side with the Latin text. In the administration of the Sacraments the priest may use English but only within the following limits:

1. In the rite of Baptism the Latin text only may be printed, and that language only must be used on all occasions for the exorcisms, for all the anointings and blessings, and for the actual form of Baptism.

2. In the rite of Adult Baptism, besides what has been laid down for Infant Baptism, Latin only may be printed and used in the recitation of the Psalms and of the other prayers with which the ceremony begins.

3. In the administration of the Sacrament of Extreme Unction, Latin alone is to be used in the prayer at the imposing of hands upon the person who is sick, in the words which are said at the anointings, and in the prayers which follow.

4. In the celebration of Matrimony the priest may use English throughout, excepting the blessing of the ring and the formula 'Ego coniungo vos...'. In the Nuptial Blessing *extra Missam*, given by Apostolic Indult when Mass is not celebrated, the prayers of the Roman Ritual may be said in English.

5. At the Burial of the Dead the prayers and absolutions must be said in Latin only; but afterwards, when all is done, there is no objection to the recital in English, by the priest, of other prayers allowed by the Ordinary and suitable to the occasion.

The use of English is not to be extended in any way to the recital of prayers, blessings, etc., beyond what is strictly determined in the foregoing.

All things to the contrary notwithstanding, etc.

INDEX RERUM

De Servandis in Administratione Sacramentorum		*pag.* 1
(II, i)	Praenotanda de Sacramento Baptismi Administrando	2
(II, ii)	Ordo Baptismi Parvuli	2
(II, ii)	Ordo Baptismi Plurium Parvulorum	12
(II, v)	Ordo Supplendi Omissa super Infantem Baptizatum	21
(II, viii)	Benedictio Fontis seu Aquae Baptismalis	31
(III, i)	De Sacramento Confirmationis	34
(III, ii)	Ordo Confirmationis in Periculo Mortis	35
(IV, ii)	De Sacramento Poenitentiae Absolutionis Forma Communis	37
	Forma Reconciliandi Conversum ad Fidem	38
(V, ii)	Ordo Administrandi Sacram Communionem	45
(V, iv)	Communio Infirmorum	49
(VI, ii)	Sacramentum Extremae Unctionis	53
(VI, vi)	Ritus Benedictionis Apostolicae in Articulo Mortis	59
(VI, vii)	Ordo Commendationis Animae	62
(VII, iii)	Exsequiarum Ordo	71
(VII, vii)	Ordo Sepeliendi Parvulos	82
	Marriage Instruction	88
(VIII, ii)	Ritus Celebrandi Matrimonii Sacramentum	89
(VIII, iii)	Benedictio Nuptialis extra Missam	92
(VIII, iv)	Preces Recitandae super Conjuges Catholicos	94
(VIII, v)	Benedictio Mulieris Praegnantis	96
(VIII, vi)	Benedictio Mulieris post Partum	98
(VIII, vi)	Benedictio Conjugum post XXV vel L annos	100
(IX, ii)	Ordo ad Faciendam Aquam Benedictam	103

The numbers in brackets refer to the Rituale Romanum.

(IX, iii, 7)	Benedictio Candelarum in Festo S. Blasii	105
(IX, iii, 9)	Benedictio Domorum Tempore Paschali	106
(IX, iii, 10)	Benedictio Domorum extra Tempus Paschale	107
(IX, iv, 3)	Benedictio Infantis	108
(IX, iv, 5)	Benedictio Puerorum	109
(IX, iv, 6)	Benedictio Puerorum Aegrotantium	111
(IX, iv, 7)	Benedictio Adulti Aegrotantis	114
(IX, v, 1)	Benedictio Pecorum et Armentorum	115
(IX, vi, 1)	Benedictio Primarii Lapidis Aedificii	116
(IX, vi, 3)	Benedictio Loci vel Domus	116
(IX, vi, 7)	Benedictio Solemnior Domus Scholaris	117
(IX, vi, 18)	Benedictio Frugum seu Vinearum	122
(IX, viii, 1)	Benedictio Candelarum	123
(IX, viii, 3)	Benedictio Vexilli Processionalis	124
(IX, viii, 5)	Benedictio Navis	124
(IX, viii, 8)	Benedictio Vehiculi seu Currus	125
(IX, viii, 21)	Benedictio ad Omnia	125

BENEDICTIONES RESERVATAE SACERDOTIBUS SPECIALI FACULTATE INSTRUCTIS

(IX, ix, 1)	Benedictio Sacerdotalium Indumentorum	126
(IX, ix, 2)	Benedictio cujuslibet Indumenti Sacerdotalis	127
(IX, ix, 4)	Benedictio Mapparum Altaris	128
(IX, ix, 5)	Benedictio Pallae et Corporalis	129
(IX, ix, 6)	Benedictio Tabernaculi seu Vasculi	130
(IX, ix, 7)	Benedictio Ostensorii	130
(IX, ix, 9)	Benedictio Vasorum pro sacris Oleis includendis	131
(IX, ix, 13)	Solemnis Benedictio Crucis	131
(IX, ix, 15)	Solemnis Benedictio Imaginis	132
(IX, x, 1)	Ritus Benedictionis Papalis	135

(IX, x, 2) Formula Benedictionis Papalis in fine Missionum 136
(IX, xi, 1) Erectio Viae Crucis 136
(IX, xi, 13) Benedictio et Impositio Scapularis B.V.M. de Monte Carmelo 144
(IX, xi, 14) Benedictio et Impositio Quinque Scapularium 145
(IX, xi, 36) Benedictio Coronae Sacratissimi Rosarii B.V.M. 147

Consecration of the Family to the Sacred Heart 148
Profession of Faith 149
Psalms and Canticles: Alternative Latin Versions 151
Miserere: Alternative Latin Version and English Version 157
De Profundis: Alternative Latin Version and English Version 159
Litaniae Sanctorum 160

APPENDIX

Prayers for the Dying 167
Prayers after the Burial of the Dead 177
Prayers after the Burial of Young Children 186
Shortened Forms of Absolution, Extreme Unction and Last Blessing 191

DE SERVANDIS IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM

1. In omni Sacramentorum administratione sacerdos superpelliceo sit indutus, et desuper stola ejus coloris, quem Sacramenti ritus exposcit.

2. Adhibebit quoque unum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci et Sacramenti ratio postulabit, decenti habitu, et superpelliceo pariter indutos.

3. Curabit etiam, ut sacra supellex, vestes, ornamenta, linteamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint et munda.

4. In Sacramentorum administratione eorum virtutem, usum, ac utilitatem, et cæremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcipit, ex Sanctorum Patrum et Catechismi Romani doctrina, ubi commode fieri potest, diligenter explicabit.

5. Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attente, distincte, et pie, atque clara voce pronuntiabit. Similiter et alias orationes et preces devote ac religiose dicet; nec memoriæ, quæ plerumque labitur, facile confidet, sed omnia recitabit ex libro. Reliquas præterea cæremonias ac ritus ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cælestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

PRÆNOTANDA
DE SACRAMENTO BAPTISMI
ADMINISTRANDO

Hæc in promptu esse debent:

1. Vascula sacri Olei Catechumenorum et Chrismatis.

2. Vasculum cum sale benedicendo, vel jam benedicto.

3. Vasculum, seu cochleare, ex argento vel alio metallo, nitidum, ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

4. Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem, nisi statim in sacrarium defluat.

5. Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

6. Stolæ duæ, ubi commode haberi possunt, una violacea et altera alba, ut infra notatur, mutanda; sin minus, una saltem adhibeatur.

7. Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digiti, cum manus lavat, abstergantur; et vas pro manuum lotione post Baptismum, quod huic tantum usui deservire decet.

8. Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum, infantis capiti imponendum.

9. Cereus, seu candela cerea, baptizato ardens tradenda.

10. Hic denique Ritualis liber sit paratus; et item liber Baptismalis, in quo baptizati describuntur.

ORDO BAPTISMI PARVULI

Omnibus opportune præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, superpelliceo et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat, superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent. Ita

paratus accedat ad limen ecclesiæ, ubi foris exspectant qui infantem detulerunt.

Interroget (nisi de his bene sibi constet), an sit suæ parœciæ, masculus an femina, an sit domi baptizatus, et a quo, et quam rite, et qui sint compatres, qui infantem teneant, pro eoque respondeant; quos pie ac decenter assistere, ac, prout opus erit, pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat.

Et quoniam iis qui baptizantur, tamquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet, ne obscœna, fabulosa, aut ridicula, vel inanium deorum, vel impiorum ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius Sanctorum, quorum exemplis fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius, qui eum defert.

1. Sacerdos interrogat infantem:

N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

Patrinus respondet: Fidem.

Sacerdos: Fides, quid tibi præstat?

Patrinus respondet: Vitam ætérnam.

N. What do you ask of the Church of God?

The godparent replies: Faith.

Priest: What does Faith hold out to you?

Godparent: Life everlasting.

2. Sacerdos: Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.

2. Priest: If then you desire to enter into life, keep the commandments. 'Thou shalt love the Lord thy God with thy whole heart and with thy whole soul, and with thy whole mind; and thy neighbour as thyself.'

3. Deinde ter exsufflat leniter in faciem infantis, et dicit semel: Exi ab eo (ea), immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

4. Postea pollice facit signum crucis in fronte et in pectore infantis, dicens:

Accipe signum Crucis tam in fron ✠ te, quam in cor ✠ de, sume fidem cæléstium præceptórum: et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Receive the sign of the cross upon your fore ✠ head and upon your ✠ heart. Know that you are bound now by a heavenly rule of life, and let your conduct henceforth prove you fit to be a living temple of God.

Orémus.

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi: et hunc Eléctum tuum *N.* (hanc Eléctam tuam *N.*), Crucis Domínicæ impressióne signátum (-am), perpétua virtúte custódi: ut, magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Let us pray.

We beg thee, O Lord, in thy goodness to hear our prayers and to guard with thy never-failing power this chosen servant of thine *N.*, marked now with the sign of our Lord's cross. May he* take to heart what he is to learn of the greatness of thy glory, and by keeping thy commandments may he too be worthy to have the glory of new life in thee. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

5. Deinde imponit manum super caput infantis, et postea, manum extensam tenens, dicit:

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum *N.*, quem (hanc fámulam tuam *N.*, quam) ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cæci-

Let us pray.

Almighty, everlasting God, Father of our Lord Jesus Christ, look upon this thy servant *N.*, whom thou hast called to the first lessons of the Faith. Drive out of him† all blindness of heart; break the bonds of

* *or* she (*and so throughout*).

† *or* her (*and so throughout*).

tátem cordis ab eo (ea) expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus (-a): áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus (-a), ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus (-a) tibi in Ecclésia tua desérviat et profíciat de die in diem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Satan which have bound him. Open to him, O Lord, the door of thy mercy. Steeped in this symbol of thy wisdom may he no longer be tainted with evil desires, but rather spread about him the fragrance of thy commandments, as he serves thee happily in thy Church and grows holier with each passing day. Through the same Christ our Lord.
℟. Amen.

6. Deinde Sacerdos benedicit sal, quod semel benedictum alias ad eumdem usum deservire potest.

Benedictio salis

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in caritáte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum ✠ , qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctí✠fices, et benedicéndo bene✠dícas, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.
℟. Amen.

7. Deinde immittit modicum salis benedicti in os infantis, dicens:

N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam.
℟. Amen.

N. Receive this salt, symbolic of wisdom. May it make your way easy to eternal life.
℟. Amen.

Sacerdos: Pax tecum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum *N.* (hanc fámulam tuam *N.*) respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cæléstì, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum (eam), Dómine, quǽsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Peace be with you.
℟. And may it be with you.

Let us pray.
God of our fathers, O God with whom all truth begins, we beseech thee in thy goodness to look upon thy servant *N.* now for the first time eating salt. Let him no more go hungry, but fill him with heavenly food; that he may be eager and light-hearted in the service of thy Name. Lead him, we pray thee, to the waters of new life, that, with all who are faithful to thee, he may merit the eternal rewards thou hast promised. Through Christ our Lord.
℟. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo (hac fámula) Dei *N*. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo (hac fámula) Dei *N*., quia istum (istam) sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

8. Hic pollice in fronte signat infantem, dicens:

Et hoc signum sanctæ Cru ✠ cis, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

And this sign of the holy Cross ✠, which we put upon his forehead, do you, foul spirit, never dare to violate. Through the same Christ our Lord.

℟. Amen.

9. Mox imponit manum super caput infantis, et postea, manum extensam tenens, dicit:

Orémus.

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum *N.* (hanc fámulam tuam *N.*), ut dignéris eum (eam) illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum (eam), et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut, dignus (-a) grátia Baptísmi tui efféctus (-a), téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Let us pray.

Holy Lord, Father almighty, eternal God, author of light and of truth, we ask thy never-failing and kind fatherly love for this thy servant *N*. Enlighten him in thy goodness with the light of thy own understanding. Cleanse him and sanctify him; give him true knowledge; that made worthy by the grace of thy Baptism he may be endowed with unwavering hope, sound judgement and a firm grasp of holy doctrine. Through Christ our Lord.

℟. Amen.

10. Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ pendentem a suo humero sinistro super infantem, et introducit eum in ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam.

℟. Amen.

N. Come into the temple of God, that your lot may be with Christ in life eternal.

℟. Amen.

11. Cum fuerint ecclesiam ingressi, Sacerdos, procedens ad Fontem, cum susceptoribus conjunctim clara voce dicit:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

I believe in God the Father Almighty, Creator of heaven and earth; and in Jesus Christ his only Son our Lord, who was conceived by the Holy Ghost, born of the Virgin Mary; suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; he descended into hell; the third day he rose again from the dead; he ascended into heaven, sitteth at the right hand of God the Father Almighty; from thence he shall come to judge the living and the dead. I believe in the Holy Ghost; the holy Catholic Church; the communion of saints; the forgiveness of sins; the resurrection of the body, and life everlasting. Amen.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Our Father, who art in heaven, hallowed be thy name; thy kingdom come: thy will be done on earth as it is in heaven. Give us this day our daily bread; and forgive us our trespasses, as we forgive them that trespass against us: and lead us not into temptation: but deliver us from evil. Amen.

12. Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, versis renibus ostio cancellorum Baptisterii, dicit:

Exorcismus

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut discédas ab hoc plásmate Dei *N.*, quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fiat templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.

℟. Amen.

13. Postea Sacerdos pollice (accipit de saliva oris sui et) tangit aures et nares infantis: tangendo vero aurem dexteram et sinistram dicit:

Ephpheta, quod est, Adaperíre.	Ephpheta, which is: Be thou open.

Deinde tangit nares dicens:

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole; appropinquábit enim judícium Dei.	To the sweet fragrance about you. As for you, evil spirit, get you gone; for God's judgement is upon you.

14. Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens:

N. Abrenúntias sátanæ?	*N.* Do you renounce Satan?
Respondet patrinus: Abrenúntio.	Godparent: I do renounce him.
Sacerdos: Et ómnibus opéribus ejus?	Priest: And all his works?
Patrinus: Abrenúntio.	Godparent: I do renounce them.
Sacerdos: Et ómnibus pompis ejus?	Priest: And all his pomps?
Patrinus: Abrenúntio.	Godparent: I do renounce them.

15. Deinde Sacerdos intingit pollicem in Oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum crucis, dicens semel:

Ego te línio ✠ Oleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam.

℟. Amen.

16. Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili.

17. Stans ibidem extra cancellos, deponit stolam violaceam, et sumit stolam albi coloris. Tunc ingreditur Baptisterium, in quod intrat etiam patrinus cum infante. Sacerdos ad Fontem interrogat, expresso nomine, baptizandum, patrino respondente:

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ?

Patrinus: Credo.

Sacerdos: Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?

Patrinus: Credo.

Sacerdos: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam?

Patrinus: Credo.

N. Do you believe in God the Father almighty, Creator of heaven and earth?

Godparent: I do believe.

Priest: Do you believe in Jesus Christ his only Son, our Lord, who was born into this world and who suffered for us?

Godparent: I do believe.

Priest: Do you believe in the Holy Ghost, the holy Catholic Church, the communion of Saints, the forgiveness of sins, the resurrection of the body and life everlasting?

Godparent: I do believe.

18. Subinde, expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit:

N. Vis baptizári?

Patrinus: Volo.

N. Are you willing to be baptized?

Godparent: I am willing.

19. Tunc patrino vel matrina, vel utroque infantem tenente, Sacerdos vasculo seu urceolo accipit aquam baptismalem, et eam ter fundit super caput infantis in modum crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte et attente, dicit:

N. Ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris (fundit primo), et Fí ✠ lii (fundit secundo), et Spíritus ✠ Sancti (fundit tertio).

Si vero dubitetur an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma:

N. Si non es baptizátus (-a), ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti.

---

20. Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum (hic inungit), ipse te líniat ✠ Chrísmate salútis in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam.

℟. Amen.

Sacerdos: Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.	Priest: Peace be with you. ℟. And may it be with you.

21. Tum bombacio, vel re simili, abstergit pollicem et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteolum candidum loco vestis albæ, dicens:

Accipe vestem cándidam, quam pérferas immaculátam ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.	Take this white garment, and see that you carry it without stain before the judgement seat of our Lord Jesus Christ, that you may have eternal life. ℟. Amen.

22. Postea dat ei, vel patrino, candelam accensam, dicens:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cælésti, et vivas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Take this burning light and keep your baptism throughout a blameless life. Keep the commandments of God; that when the Lord shall come like a bridegroom to his marriage feast you, in company with all the Saints, may meet him in the heavenly courts, and there live for ever. ℟. Amen.

23. Postremo dicit:

N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum.

℟. Amen.

Go in peace *N.* and the Lord be with you.

℟. Amen.

ORDO BAPTISMI PLURIUM PARVULORUM

Si sint plures baptizandi sive masculi, sive feminæ, in catechismo masculi statuantur ad dexteram, feminæ vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur ut supra, in proprio genere et numero plurali. Verum interrogationes et actiones singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis, fieri debent.

1. Sacerdos interrogat infantem (singulariter singulos):

N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

Patrinus respondet: Fidem.

Sacerdos: Fides, quid tibi præstat?

Patrinus respondet: Vitam ætérnam.

N. What do you ask of the Church of God?

The godparent replies: Faith.

Priest: What does Faith hold out to you?

Godparent: Life everlasting.

2. Sacerdos (etiam singulariter singulis) Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.

2. Priest: If then you desire to enter into life, keep the commandments. 'Thou shalt love the Lord thy God with thy whole heart and with thy whole soul, and with thy whole mind; and thy neighbour as thyself.'

3. Deinde ter exsufflat leniter in faciem infantis, et dicit semel (singulariter singulis): Exi ab eo (ea), immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

4. Postea pollice facit signum crucis in fronte et in pectore infantis, dicens (singulariter singulis):

Accipe signum Crucis tam in fron✠te, quam in cor✠de, sume fidem cæléstium præceptórum: et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Receive the sign of the cross upon your fore✠head and upon your ✠ heart. Know that you are bound now by a heavenly rule of life, and let your conduct henceforth prove you fit to be a living temple of God.

Orémus.

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi: et hos Eléctos tuos *NN.* (has Eléctas tuas *NN.*), Crucis Domínicæ impressióne signátos (-as), perpétua virtúte custódi: ut, magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servántes, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Let us pray.

We beg thee, O Lord, in thy goodness to hear our prayers and to guard with thy never-failing power these chosen servants of thine *NN.*, marked now with the sign of our Lord's cross. May they take to heart what they are to learn of the greatness of thy glory, and by keeping thy commandments may they too be worthy to have the glory of new life in thee. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

5. Deinde imponit manum super caput singulorum infantium, et postea, manum extensam tenens, dicit (in plurali pro omnibus):

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hos fámulos tuos *NN.*, quos (has fámulas tuas *NN.*, quas) ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cæcitátem cordis ab eis expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerant colligáti (-æ): áperi eis, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbúti (-æ), ómnium cupiditátum fœtóribus cáreant, et ad suávem odórem præceptórum tuórum læti (-æ) tibi in Ecclésia tua desérviant et profíciant de die in diem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Let us pray.

Almighty, everlasting God, Father of our Lord Jesus Christ, look upon these thy servants *NN.*, whom thou hast called to the first lessons of the Faith. Drive out of them all blindness of heart; break the bonds of Satan which have bound them. Open to them, O Lord, the door of thy mercy. Steeped in this symbol of thy wisdom, may they no longer be tainted with evil desires, but rather spread about them the fragrance of thy commandments, as they serve thee happily in thy Church and grow holier with each passing day. Through the same Christ our Lord. ℟. Amen.

6. Deinde Sacerdos benedicit sal, quod semel benedictum alias ad eundem usum deservire potest.

Benedictio salis

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in caritáte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis

sanctificándo sanctí ✠ fices, et benedicéndo bene ✠ dícas, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.

℟. Amen.

7. Deinde immittit modicum salis benedicti in os infantis, dicens (singulariter singulis):

N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam.

℟. Amen.

Sacerdos: Pax tecum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. (In plurali pro omnibus.)

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hos fámulos tuos *NN.* (has fámulas tuas *NN.*) respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántes, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleántur cælésti, quátenus sint semper spíritu fervéntes, spe gaudéntes, tuo semper nómini serviéntes. Perduc eos (eas), Dómine, quǽsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

N. Receive this salt, symbolic of wisdom. May it make your way easy to eternal life.

℟. Amen.

℣. Peace be with you.

℟. And may it be with you.

Let us pray.

God of our fathers, O God with whom all truth begins, we beseech thee in thy goodness to look upon thy servants *NN.* now for the first time eating salt. Let them no more go hungry, but fill them with heavenly food; that they may be eager and lighthearted in the service of thy Name. Lead them, we pray thee, to the waters of new life, that, with all who are faithful to thee, they may merit the eternal rewards thou hast promised. Through Christ our Lord.

℟. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab his fámulis Dei *NN*. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab his fámulis Dei *NN*., quia istos (istas) sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

8. Hic pollice in fronte signat infantem, dicens (singulariter singulis):

Et hoc signum sanctæ Cru ✠ cis, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

And this sign of the holy Cross ✠, which we put upon his forehead, do thou, foul spirit, never dare to violate. Through the same Christ our Lord. ℟. Amen.

9. Mox imponit manum super caput singulorum infantium, et postea, manum extensam tenens, dicit (in plurali pro omnibus):

Orémus.

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hos fámulos tuos *NN*. (has fámulas tuas *NN*.), ut dignéris eos (eas) illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eos (eas), et sanctífica: da eis sciéntiam veram, ut, digni (-æ) grátia Baptísmi tui effécti (-æ), téneant firmam spem, consílium rectum, doctrí-

Let us pray.

Holy Lord, Father almighty, eternal God, author of light and of truth, we ask thy never-failing and kind fatherly love for these thy servants *NN*. Enlighten them in thy goodness with the light of thy own understanding. Cleanse them and sanctify them; give them true knowledge; that made worthy by the grace of thy Baptism they may be endowed with unwavering hope, sound judge-

nam sanctam. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

ment, and a firm grasp of holy doctrine. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

10. Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ pendentem a suo humero sinistro super primum infantem, et introducit eum (quem sequuntur ceteri) in ecclesiam, dicens (in plurali pro omnibus):

NN. Ingredímini in templum Dei, ut habeátis partem cum Christo in vitam ætérnam.
℟. Amen.

NN. Come into the temple of God, that your lot may be with Christ in life eternal.
℟. Amen.

11. Cum fuerint ecclesiam ingressi, Sacerdos, procedens ad Fontem, cum susceptoribus conjunctim clara voce dicit:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

I believe in God the Father Almighty, Creator of heaven and earth; and in Jesus Christ his only Son our Lord, who was conceived by the Holy Ghost, born of the Virgin Mary; suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; he descended into hell; the third day he rose again from the dead; he ascended into heaven, sitteth at the right hand of God the Father Almighty; from thence he shall come to judge the living and the dead. I believe in the Holy Ghost; the holy Catholic Church; the communion of saints; the forgiveness of sins; the resurrection of the body, and life everlasting. Amen.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Our Father, who art in heaven, hallowed be thy name; thy kingdom come: thy will be done on earth as it is in heaven. Give us this day our daily bread; and forgive us our trespasses, as we forgive them that trespass against us: and lead us not into temptation: but deliver us from evil. Amen.

12. Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, versis renibus ostio cancellorum Baptisterii, dicit (in plurali pro omnibus):

Exorcismus

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut discédas ab his plasmátibus Dei *NN.*, quae Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fiant templa Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.
℟. Amen.

13. (Singulariter singulis.) Postea Sacerdos pollice (accipit de saliva oris sui et) tangit aures et nares infantis: tangendo vero aurem dexteram et sinistram dicit:

Ephpheta, quod est, Adaperíre.

Ephpheta, which is: Be thou open.

Deinde tangit nares dicens:

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole; appropinquábit enim judícium Dei.

To the sweet fragrance about you. As for thee, evil spirit, get thee gone; for God's judgement is upon thee.

14. Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens (singulariter singulis):

N. Abrenúntias sátanæ?	*N.* Do you renounce Satan?
Respondet patrinus: Abrenúntio.	Godparent: I do renounce him.
Sacerdos: Et ómnibus opéribus ejus?	Priest: And all his works?
Patrinus: Abrenúntio.	Godparent: I do renounce them.
Sacerdos: Et ómnibus pompis ejus?	Priest: And all his pomps?
Patrinus: Abrenúntio.	Godparent: I do renounce them.

15. Deinde Sacerdos intingit pollicem in Oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum crucis, dicens semel (singulariter singulis):

Ego te línio ✠ Oleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam.

℟. Amen.

16. Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili.

17. Stans ibidem extra cancellos, deponit stolam violaceam, et sumit stolam albi coloris. Tunc ingreditur Baptisterium, in quod intrat etiam patrinus cum infante. Sacerdos ad Fontem interrogat, expresso nomine, singulos baptizandos, patrino respondente:

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ?	*N.* Do you believe in God the Father almighty, Creator of heaven and earth?
Patrinus: Credo.	Godparent: I do believe.
Sacerdos: Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?	Priest: Do you believe in Jesus Christ his only Son, our Lord, who was born into this world and who suffered for us?
Patrinus: Credo.	Godparent: I do believe.

Sacerdos: Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam?
Patrinus: Credo.

Priest: Do you believe in the Holy Ghost, the holy Catholic Church, the communion of Saints, the forgiveness of sins, the resurrection of the body and life everlasting?
Godparent: I do believe.

18. Subinde, expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit (singulariter singulis):

N. Vis baptizári?
Patrinus: Volo.

N. Are you willing to be baptized?
Godparent: I am willing.

19. Tunc patrino vel matrina, vel utroque infantem tenente, Sacerdos vasculo seu urceolo accipit aquam baptismalem, et eam ter fundit super caput infantis in modum crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte et attente, dicit:

N. Ego te baptízo in nómine Pa ✠ tris (fundit primo), et Fí ✠ lii (fundit secundo), et Spíritus ✠ Sancti (fundit tertio).

20. Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum crucis, dicens (singulariter singulis):

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum (hic inungit), ipse te líniat ✠ Chrísmate salútis in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tibi.
℟. Et cum spíritu tuo.

Priest: Peace be with you.
℟. And may it be with you.

21. Tum bombacio, vel re simili, abstergit pollicem et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteolum candidum loco vestis albæ, dicens (singulariter singulis):

Accipe vestem cándidam, quam pérferas immaculátam ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.
℟. Amen.

Take this white garment, and see that you carry it without stain before the judgement seat of our Lord Jesus Christ, that you may have eternal life.
℟. Amen.

22. Postea dat ei, vel patrino, candelam accensam, dicens (singulariter singulis):

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cælésti, et vivas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Take this burning light and keep your baptism throughout a blameless life. Keep the commandments of God; that when the Lord shall come like a bridegroom to his marriage feast you, in company with all the Saints, may meet him in the heavenly courts, and there live for ever. ℟. Amen.

23. Postremo dicit (in plurali pro omnibus):

NN. Ite in pace, et Dóminus sit vobíscum.
℟. Amen.

Go in peace, *NN.*, and the Lord be with you.
℟. Amen.

ORDO SUPPLENDI OMISSA SUPER INFANTEM BAPTIZATUM

1. Cum, urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate, parvulus, sacris precibus ac cæremoniis prætermissis, fuerit baptizatus, ubi convaluerit, vel cessaverit periculum, et ad ecclesiam delatus fuerit, omissa omnia suppleantur.

2. Sacerdos itaque, lotis manibus, superpelliceo et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest,

secum adhibeat, superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

3. Ita paratus accedat ad limen ecclesiæ, extra quam exspectant, qui infantem (vel infantes) detulerunt. Tum illum proprio nomine eidem imposito appellat, et dicit (si plures sint, singulariter singulis):

4. *N.* Quid petis ab Ecclésia Dei?	*N.* What do you ask of the Church of God?
Patrinus respondet: Fidem.	The godparent replies: Faith.
Sacerdos: Fides, quid tibi præstat?	Priest: What does Faith hold out to you?
Patrinus respondet: Vitam ætérnam.	Godparent: Life everlasting.

5. Sacerdos (etiam singulariter singulis):

Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum.	If then you desire to enter into life, keep the commandments. 'Thou shalt love the Lord thy God with thy whole heart, with thy whole soul, and with thy whole mind; and thy neighbour as thyself.'

6. Deinde ter exsufflat leniter in faciem infantis et dicit semel (singulariter singulis):

Exi ab eo (ea), immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto Paráclito.

7. Postea pollice facit signum crucis in fronte et in pectore infantis dicens (singulariter singulis):

Accipe signum Crucis tam in fron ✠ te, quam in cor ✠ de, sume fidem cæléstium præceptórum, et talis esto móri-	Receive the sign of the cross upon your fore ✠ head and upon your ✠ heart. Know that you are bound now by a heavenly

bus, ut templum Dei jam esse possis.

rule of life, and let your conduct henceforth prove you fit to be a living temple of God.

Orémus.

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum *N.* (hanc Eléctam tuam *N.*), Crucis Domínicæ impressióne signátum (-am), perpétua virtúte custódi: ut, magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Let us pray.

We beg thee, O Lord, in thy goodness to hear our prayers and with thy neverfailing power to guard this chosen servant of thine *N.* marked now with the sign of our Lord's cross. May he take to heart what he is to learn of the greatness of thy glory and by keeping thy commandments may he too be worthy to have the glory of new life in thee. Through Christ our Lord.

℟. Amen.

8. Deinde imponit manum super caput infantis (singulorum infantium) et postea, manum extensam tenens, dicit:

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum *N.*, quem (hanc fámulam tuam *N.*, quam) dudum ad rudiménta fídei vocáre dignátus es: omnem cæcitátem cordis ab eo (ea) expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus (-a): áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus (-a), ómnium cupiditátum fœ-

Let us pray.

Almighty, everlasting God, Father of our Lord Jesus Christ, look upon this thy servant *N.* whom thou hast but lately called to the first lessons of the Faith. Drive out of him all spiritual blindness; break the bonds of Satan which have bound him. Open to him, O Lord, the door of thy mercy. Steeped in this symbol of thy wisdom may he no longer be tainted with evil desires, but rather spread about him the

tóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus (-a) tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem, ut idóneus (-a) sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit, salis percépta medicína. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

sweet fragrance of thy commandments, as he serves thee happily in thy Church and grows holier with each passing day. And may this salt as a tonic to his soul dispose him to enjoy the full benefit of grace from the Baptism he has received from thee. Through the same Christ our Lord.

℟. Amen.

9. Deinde Sacerdos benedicit sal, quod, semel benedictum, alias ad eundem usum deservire potest.

Benedictio salis

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, et in caritáte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctí✠fices, et benedicéndo bene✠dícas, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.

℟. Amen.

10. Deinde immittit modicum salis benedicti in os infantis, dicens (singulariter singulis):

N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam.

℟. Amen.

N. Receive this salt, this symbol of wisdom. May it make your way easy to eternal life.

℟. Amen.

Sacerdos: Pax tecum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum *N.* (hanc fámulam tuam *N.*) respícere dignéris propítius, et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cælésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens: et quem (quam) ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quǽsumus, Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Priest: Peace be with you.
℟. And may it be with you.

Let us pray.

God of our Fathers, O God with whom all truth begins, we beseech thee in thy goodness to look upon thy servant *N.*, now eating salt. Let him no more go hungry, but fill him with heavenly food, so that he may be eager and lighthearted in the service of thy Name. And as thou hast led him already to the waters of new life, so now, we beg of thee, O Lord, may he, together with all who are faithful to thee, deserve to receive the eternal rewards which thou hast promised. Through Christ our Lord.
℟. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo (hac fámula) Dei *N*. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo (hac fámula) Dei *N.*, quia istum (istam) sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

11. Hic pollice in fronte signat infantem, dicens (singulariter singulis):

Et hoc signum sanctæ Cru ✠ cis, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

And this sign of the holy Cross ✠, which we put upon his forehead, do thou, foul spirit, never dare to violate. Through the same Christ our Lord. ℟. Amen.

12. Mox imponit manum super caput infantis (singulorum infantium) et postea, manum extensam tenens, dicit:

Orémus.

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum *N.* (hanc fámulam tuam *N.*), ut dignéris eum (eam) illumináre lúmine intellegéntiæ tuæ: munda eum (eam) et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus (-a) sit frui grátia Baptísmi tui quem suscépit: téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus (-a) sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Let us pray.

Holy Lord, Father almighty, eternal God, author of light and of truth, we ask thy never failing and kind fatherly love for this thy servant, *N.* Enlighten him in thy goodness with the light of thy own understanding. Cleanse and sanctify him; give him true knowledge that he may be worthy to draw grace from the Baptism he has received from thee. May he be endowed with unwavering hope, sound judgement and a firm grasp of holy doctrine; and so ever keep that baptismal grace. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

13. Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ pendentem a suo humero sinistro super primum infantem, et introducit eum (quem sequuntur ceteri) in ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam.

℟. Amen.

N. Come into the temple of God, that your lot may be with Christ in life eternal.

℟. Amen.

14. Cum fuerint ecclesiam ingressi, Sacerdos, procedens ad Fontem, cum susceptoribus conjunctim clara voce dicit:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

I believe in God the Father Almighty, Creator of heaven and earth; and in Jesus Christ his only Son our Lord, who was conceived by the Holy Ghost, born of the Virgin Mary; suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; he descended into hell; the third day he rose again from the dead; he ascended into heaven, sitteth at the right hand of God the Father Almighty; from thence he shall come to judge the living and the dead. I believe in the Holy Ghost; the holy Catholic Church; the communion of saints; the forgiveness of sins; the resurrection of the body, and life everlasting. Amen.

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Our Father, who art in heaven, hallowed be thy name; thy kingdom come: thy will be done on earth as it is in heaven. Give us this day our daily bread; and forgive us our trespasses, as we forgive them that trespass against us: and lead us not into temptation: but deliver us from evil. Amen.

15. Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, versis renibus ostio cancellorum Baptisterii, dicit:

Exorcismus

Exorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut discédas ab hoc plásmate Dei *N.*, quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fíeret templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.
℟. Amen.

16. Postea Sacerdos pollice tangit aures et nares infantis: tangendo vero aurem dexteram et sinistram dicit (singulariter singulis):

Ephpheta, quod est, Adaperíre.	Ephpheta, which is: Be thou open.

Deinde tangit nares, dicens:

In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.	To the sweet fragrance about you. As for thee, evil spirit, get thee gone; for God's judgement is upon thee.

17. Postea interrogat baptizatum nominatim, dicens (singulariter singulis):

N. Abrenúntias sátanæ?	*N.* Do you renounce Satan?
Respondet patrinus: Abrenúntio.	The godparent answers: I do renounce him.
Sacerdos: Et ómnibus opéribus ejus?	Priest: And all his works?
Patrinus: Abrenúntio.	Godparent: I do renounce them.
Sacerdos: Et ómnibus pompis ejus?	Priest: And all his pomps?
Patrinus: Abrenúntio.	Godparent: I do renounce them.

18. Deinde Sacerdos intingit pollicem in Oleo Catechumenorum et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum crucis, dicens semel (singulariter singulis):

Ego te línio ✠ Oleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

19. Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili.

20. Stans ibidem extra cancellos, deponit stolam violaceam et sumit stolam albi coloris. Tunc ingreditur Baptisterium, in quod intrat etiam patrinus cum infante. Sacerdos ad Fontem interrogat, expresso nomine, baptizatum (singulos baptizatos), patrino respondente:

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ?	*N.* Do you believe in God the Father almighty, Creator of heaven and earth?
℟. Credo.	℟. I do believe.
Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?	Do you believe in Jesus Christ, his only Son, Our Lord, who was born into this world and who suffered for us?
℟. Credo.	℟. I do believe.
Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam?	Do you believe in the Holy Ghost, the holy Catholic Church, the communion of Saints, the forgiveness of sins, the resurrection of the body and life everlasting?
℟. Credo.	℟. I do believe.

21. Sacerdos intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum crucis, dicens (singulariter singulis):

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum (hic inungit), ipse te líniat ✠ Chrísmate salútis in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tibi.
℟. Et cum spíritu tuo.

Priest: Peace be with you.
℟. And may it be with you.

22. Tum bombacio, vel re simili, abstergit pollicem et locum inunctum, et imponit capiti infantis linteolum candidum loco vestis albæ, dicens (singulariter singulis):

Accipe vestem cándidam, quam pérferas immaculátam ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam.
℟. Amen.

Take this white garment, and see that you carry it without stain before the judgement seat of our Lord Jesus Christ, that you may have eternal life.
℟. Amen.

23. Postea dat ei, vel patrino, candelam accensam, dicens (singulariter singulis):

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custodi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut, cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cælésti, et vivas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Take this burning light and keep your baptism throughout a blameless life. Keep the commandments of God; that when the Lord shall come like a bridegroom to the marriage feast, you, in company with all the Saints, may meet him in the heavenly courts, and there live for ever. ℟. Amen.

24. Postremo dicit:

N. Vade (Ite) in pace, et Dóminus sit tecum (vobíscum).
℟. Amen.

Go in peace *N.* and the Lord be with you.
℟. Amen.

25. Si vero sint plures infantes, masculi seu feminæ, in catechismo masculi statuantur ad dexteram, feminæ vero ad sinistram; et omnia pariter dicantur, ut supra, in proprio genere et numero plurali. Verum interrogationes et actiones singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis, fieri debent.

BENEDICTIO FONTIS SEU AQUÆ BAPTISMALIS

EXTRA PERVIGILUM PASCHÆ CUM AQUA CONSECRATA NON HABETUR

1. Primum lavatur et mundatur vas Baptisterii, deinde limpida aqua repletur. Tum Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, cruce et duobus cereis præcedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chrismatis et Olei Catechumenorum accedit ad Fontem, et ibi, vel ante Altare Baptisterii, dicit Litanias ordinarias (pag. 160).

2. Potest etiam dicere Litanias breviores, ut in Missali in Vigilia Paschali.

3. Sed ante ℣. Ut nos exaudíre dignéris, dicat et secundo repetat sequentem versum:

Ut Fontem istum ad regenerándam tibi novam prolem bene ✠ dícere, et conse ✠ cráre dignéris. ℟. Te rogámus, audi nos.

4. Dicto autem ultimo Kýrie eléison, Sacerdos dicit: Pater noster et Credo in Deum, etc. (pag. 27 in lingua latina), omnia clara voce: quibus finitis dicit:

℣. Apud te, Dómine, est fons vitæ.
℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons Baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte; ut, quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum

Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Exorcismus aquæ

Exorcízo te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te in princípio verbo separávit ab árida: cujus Spíritus super te ferebátur, qui te de paradíso manáre jussit.

5. Hic manu aquam dividit, et deinde effundit eam extra marginem Fontis, versus quatuor mundi partes, prosequens:

Et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépit: qui te in desérto amáram per lignum, dulcem fecit atque potábilem; qui te de petra prodúxit, ut pópulum, quem ex Ægýpto liberáverat, siti fatigátum recreáret. Exorcízo te per Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui te in Cana Galilǽæ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum: qui super te pédibus ambulávit, et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est. Qui te una cum sánguine de látere suo prodúxit: et discípulis suis jussit, ut credéntes baptizárent in te, dicens: Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti; ut efficiáris aqua sancta, aqua benedícta, aqua, quæ lavat sordes, et mundat peccáta. Tibi ígitur præcípio, omnis spíritus immúnde, omne phantásma, omne mendácium, eradicáre, et effugáre ab hac creatúra aquæ, ut qui in ipsa baptizándi erunt, fiat eis fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam, regénerans eos Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te supplíciter deprecámur: ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas, abluéndis et purificándis homínibus præparátas,

Angelum sanctitátis emíttas, quo, peccátis vitæ prióris ablútis, reatúque detérso, purum Sancto Spirítui habitáculum regeneráti éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

6. Tunc sufflat ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram Ψ; deinde imponit incensum in thuribulo, et Fontem incensat. Postea, infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, clara voce dicit:

Sanctificétur, et fecundétur fons iste Oleo salútis renascéntibus ex eo in vitam ætérnam, in nómine Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus ✠ Sancti.

℟. Amen.

7. Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:

Infúsio Chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis.

℟. Amen.

8. Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:

Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiónis, et aquæ Baptísmatis páriter fiat in nómine Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus ✠ Sancti.

℟. Amen.

9. Tum, depositis ampullis, dextera manu Oleum sanctum et Chrisma infusum miscet cum aqua et spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manum tergit; et si quis baptizandus sit, eum baptizat, ut supra. Quod si neminem baptizet, statim manus abluat, et ablutio effundatur in sacrarium.

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS

1. Ordinarius Confirmationis Minister est solus Episcopus.

2. Ex generali Apostolicae Sedis indulto, tamquam Ministris extraordinariis, facultas tribuitur conferendi Sacramentum Confirmationis, in casibus tantum et sub conditionibus infra enumeratis, sequentibus Presbyteris, iisdemque dumtaxat:

(*a*) Parochis proprio territorio gaudentibus;

(*b*) Vicariis paroecialibus, atque Vicariis oeconomis;

(*c*) Sacerdotibus, quibus exclusive et stabiliter commissa sit in certo territorio et cum determinata ecclesia plena animarum cura cum omnibus Parochorum juribus et officiis.

Praefati Ministri Confirmationem valide et licite conferre valent per se ipsi, personaliter, fidelibus tantummodo in proprio territorio degentibus, personis non exceptis in locis commorantibus a paroeciali jurisdictione subductis; non exclusis igitur seminariis, hospitiis, valetudinariis, aliisque omne genus institutis etiam religiosis quoquo modo exemptis; dummodo hi fideles ex gravi morbo in vero mortis periculo sint constituti, ex quo decessuri praevideantur.

Hac facultate uti possunt tum in ipsa episcopali urbe tum extra ipsam, dummodo Episcopus dioecesanus haberi non possit vel legitime impediatur quominus Confirmationem per se ipse valeat conferre, nec alius praesto sit Episcopus communionem habens cum Apostolica Sede, licet titularis tantum, qui sine gravi incommodo ipsi suffici queat.

3. Chrisma, quod huic Sacramento administrando, etiamsi per Presbyterum simplicem, inservit, debet esse ab Episcopo, cum Apostolica Sede communionem habente, consecratum feria V in Cœna Domini proxima superiore.

ORDO CONFIRMATIONIS IN PERICULO MORTIS

1. Sacerdos saltem stola, si superpelliceum habere non possit, indutus, circumstantes admoneat, quod nullus alius, nisi Episcopus, Confirmationis ordinarius Minister est; se vero collaturum esse illam jure per Sanctam Sedem delegato.

2. Dein moneat patrinum (vel matrinam), ut ponat manum suam dexteram super humerum dexterum confirmandi.

3. Stans igitur versa facie ad confirmandum, junctis ante pectus manibus, dicit:

℣. Spíritus Sanctus supervéniat in te et virtus Altíssimi custódiat te a peccátis. ℟. Amen.

4. Deinde, signans se a fronte ad pectus signo crucis, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

5. Tunc, extensis versus confirmandum manibus, dicit:

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui regeneráre dignátus es hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedísti ei remissiónem ómnium peccatórum: emítte in eum (eam) septifórmem Spíritum tuum Sanctum Paráclitum de cælis. ℟. Amen.

℣. Spíritum sapiéntiæ et intelléctus. ℟. Amen.
℣. Spíritum consílii et fortitúdinis. ℟. Amen.
℣. Spíritum sciéntiæ et pietátis. ℟. Amen.
℣. Adímple eum (eam) Spíritu timóris tui, et consígna eum (eam) signo Cru ✠ cis Christi, in vitam propitiátus ætérnam. Per

eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

6. Postea Sacerdos inquirit de nomine confirmandi, et, summitate pollicis dexteræ manus Chrismate intincta, confirmat eum, dicens:

N. Signo te signo Cru ✠ cis, quod dum dicit, imposita manu dextera super caput confirmandi, producit pollice signum crucis in fronte illius, deinde prosequitur: et confírmo te Chrísmate salútis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

Et leviter eum in maxilla cædit, dicens:

Pax tecum.

7. Sacerdos postquam frontem confirmandi linierit sacro Chrismate, eam gossypio diligenter abstergat.

Tergit postea cum mica panis, et lavat pollicem et manus super pelvim; deinde aquam lotionis cum pane et gossypio in vase mundo reponat et ad ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque proiciat in sacrarium.

8. Post lotionem ab ipso Sacerdote dicitur Antiphona:

Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Et repetitur Antiphona: Confírma hoc, Deus, etc.

9. Qua repetita, Sacerdos stans versus infirmum, junctis ante pectus manibus, dicit:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Junctis vero adhuc ante pectus manibus, dicit:

Orémus.

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum, et per eos eorúmque successóres céteris fidélibus tradéndum esse voluísti: réspice propítius ad humilitátis nostræ famulátum, et præsta; ut ejus cor, cujus frontem sacro Chrísmate delinívimus, et signo sanctæ Crucis signávimus, idem Spíritus Sanctus in eo supervéniens, templum glóriæ suæ dignánter inhabitándo perfíciat: Qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

10. Deinde dicit:

Ecce sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum.

Et vertens se ad confirmatum, ac faciens super eum signum crucis, dicit:

Bene✠dícat te Dóminus ex Sion, ut vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ, et hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

DE SACRAMENTO PŒNITENTIÆ
ABSOLUTIONIS FORMA COMMUNIS

1. Cum Sacerdos pœnitentem absolvere velit, injuncta ei prius, et ab eo acceptata, salutari pœnitentia, primo dicit:

Misereátur tui omnípotens Deus et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

2. Deinde dextera versus pœnitentem elevata, dicit:

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis, (suspensiónis), et interdícti, in quantum possum, et tu índiges. Deínde ego te absólvo a peccátis tuis, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

3. Si pœnitens sit laicus, omittitur verbum suspensiónis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beátæ Maríæ Vírginis, et ómnium Sanctórum, quidquid boni féceris, et mali sustinúeris, sint tibi in remissiónem peccatórum, augméntum grátiæ, et prǽmium vitæ ætérnæ. Amen.

4. Justa de causa satis est dicere: Dóminus noster Jesus Christus, etc., ut supra, usque ad illud: Pássio Dómini nostri, etc.

5. In periculo mortis, Sacerdos breviter dicere poterit:

Ego te absólvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

FORMA RECONCILIANDI CONVERSUM AD FIDEM

1. Sacerdos sedens ante medium altaris, vel, si SS. Sacramentum asservetur in Tabernaculo, in cornu Epistolae, humeris versis ad Altare, alloquatur conversum coram se genuflexum quem hortetur ad gratias quam maximas Deo agendas pro dono Fidei deinceps operibus comprobando.

2. Deinde Sacerdos genuflexus ante medium altaris dicit alternatim cum assistentibus:

Veni Creátor Spíritus, Mentes tuórum vísita, Imple supérna grátia Quæ tu creásti péctora.	Come, Holy Ghost, Creator, come From thy bright heavenly throne, Come, take possession of our souls, And make them all thy own.
Qui díceris Paráclitus, Altíssimi donum Dei, Fons vivus, ignis, cáritas, Et spiritális únctio.	Thou who art called the Paraclete, Best gift of God above, The living spring, the living fire, Sweet unction and true love.
Tu septifórmis múnere, Dígitus patérnæ déxteræ, Tu rite promíssum Patris, Sermóne ditans gúttura.	Thou who art sevenfold in thy grace, Finger of God's right hand; His promise, teaching little ones To speak and understand.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

O guide our minds with thy blest light,
With love our hearts inflame;
And with thy strength which ne'er decays,
Confirm our mortal frame.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus;
Ductóre sic te prǽvio
Vitémus omne nóxium.

Far from us drive our deadly foe;
True peace unto us bring;
And through all perils lead us safe
Beneath thy sacred wing.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Through thee may we the Father know,
Through thee the eternal Son,
And thee, the Spirit of them both,
Thrice-blessed Three in One.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula. Amen.

All glory to the Father be,
With his co-equal Son:
The same to thee, great Paraclete,
While endless ages run. Amen.

℣. Emítte Spíritum tuum et creabúntur.

℟. Et renovábis fáciem terræ.

℣. Send forth thy Spirit, and all things shall be created afresh.

℟. And thou shalt renew the face of the earth.

Orémus.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de eius semper consolatióne gaudére. Per Chrístum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Let us pray.

O God, who hast taught the hearts of the faithful by the light of the Holy Spirit, grant that, by the gift of the same Spirit, we may be always truly wise, and ever rejoice in his consolation. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

3. Postea Sacerdos sedet, et coram eo genuflectit neo-conversus; qui codicem Evangelii dextera manu tangens, emittit professionem fidei prout inferius habetur; vel, si nesciat legere, Sacerdos

prælegit eidem tarde professionem, ut conversus eamdem intelligere et cum Sacerdote distinctis verbis pronuntiare possit.

PROFESSION OF FAITH*

I *N.N.*, holding in my hand God's holy gospels, and enlightened by divine grace, publicly declare that I accept the Faith which is taught by the Catholic, Apostolic, and Roman Church. I believe that Church to be the one true Church which Jesus Christ set up here on earth; to which I make my submission with all my heart.

I believe in God, the Father almighty, Creator of heaven and earth. And in Jesus Christ his only Son our Lord; who was conceived by the Holy Ghost, born of the Virgin Mary, suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; he descended into hell; the third day he rose again from the dead; he ascended into heaven, sitteth at the right hand of God the Father almighty; from thence he shall come to judge the living and the dead. I believe in the Holy Ghost; the Holy Catholic Church; the communion of saints; the forgiveness of sins; the resurrection of the body, and life everlasting. Amen.

I believe that seven sacraments were instituted by Jesus Christ for the salvation of mankind: Baptism, Confirmation, Holy Eucharist, Penance, Extreme Unction, Holy Order, and Matrimony.

I believe that the Bishop of Rome is the Vicar of Jesus Christ on earth, that he is the supreme visible Head of the whole Church, and that he teaches infallibly what we must believe and do for salvation.

I also believe everything which the Holy Catholic, Apostolic, and Roman Church defines and declares that we must believe. To her I give my whole allegiance and I reject every error and schism which she condemns.

So help me, God, and these his holy gospels which I touch with my hand.

* *ad libitum* uti potest formula in Appendice (pag. 149).

4. Denique hunc absolvendi ritum observabit. Neo-converso genuflexo manente Sacerdos sedens dicit:

Psalmus 50

(Antiqua versio pag. 157)

Miserére mei, Deus, * secúndum misericórdiam tuam;

Secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me.

Nam iniquitátem meam ego agnósco, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in judício tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in præcórdiis sapiéntiam me doces.

Aspérge me hyssópo et mundábor; * lava me et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et lætítiam, * exsúltent ossa quæ contrivísti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele.

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi lætítiam salútis tuæ, * et spíritu generóso confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.

Líbera me a pœna sánguinis, Deus, Deus salvátor meus: * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrifício delectáris, * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrifícium meum, Deus, spíritus contrítus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion, * ut reædífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc ófferent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Sive De profúndis (pag. 72 vel 159) cum Glória Patri in fine.

5. Deinde surgit et, aperto capite, dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam), Dómine.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum, quem (hanc fámulam tuam, quam) excommunicatiónis senténtia constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

6. Sequitur Baptismus conditionalis, si sit conferendus.

7. Mox sedet Sacerdos, ad profitentem conversus, et capite cooperto eum ab haeresi absolvit sequenti forma.

Auctoritáte Apostólica, qua fungor in hac parte, absólvo te a vínculo excommunicatiónis quam incurristi et restítuo te sacrosánctis Ecclésiæ sacraméntis, communióni et unitáti fidélium, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Denique abiuranti aliquam pœnitentiam salutarem iniungit, v.g. aliquas preces, visitare ecclesiam aut similia.

8. Mox, vel post hymnum Te Deum, neo-conversus confitetur et absolvitur. Cui postea, si opportuna facultate gaudeat, Indulgentiam plenariam Sacerdos impertit.

9. Deinde dicitur Hymnus:

Te Deum

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli et univérsæ Potestátes,
Tibi Chérubim et Séraphim, * incessábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,
Patrem * imménsæ majestátis,
Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
(Hic genuflectitur.)

Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bênedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sǽculum, * et in sǽculum sǽculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine: * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

Quo finito, Sacerdos stans dicit:

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli.

℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quǽsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

10. Tandem Sacerdos alloquatur conversum ad perseverantiam in bono proposito, ad Sacramentum Pœnitentiae frequentandum, ad Sacram Communionem quoties valuerit devote suscipiendam, denique ad omnem suae vitae disciplinam in gloriam Dei atque in proximi utilitatem ordinandam.

ORDO ADMINISTRANDI SACRAM COMMUNIONEM

1. Sacerdos sanctissimam Eucharistiam extra Missam ministraturus, hostiis seu particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno vel pluribus, decenti et commodo loco, expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris semper albi vel Officio illius diei convenientis (mutato tamen colore nigro in violaceum die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum), præcedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis vel bursam cum corporali ante pectus deferens, et, accensis cereis, facta prius genuflexione in plano, tabernaculum aperit, genuflectit, extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam discooperit. Minister genibus flexis nomine populi ad cornu Epistolæ facit confessionem generalem, dicens:

Confíteor Deo omnipoténti, etc.

2. Tum Sacerdos iterum genuflectit, et, manibus junctis ante pectus, vertit se ad populum (advertens ne terga vertat Sacramento), et in cornu Evangelii dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Et addit: Indulgéntiam, absolutiónem, ✠ et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens et misericors Dóminus.

℟. Amen.

Dicens: Indulgéntiam, etc., manu dextera in formam crucis signat communicandos.

3. Deinde ad Altare se convertit, genuflectit, manu sinistra pyxidem prehendit; dextera vero sumit unam particulam, quam inter pollicem et indicem tenet aliquantulum elevatam super pyxidem: conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Mox subdit: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea; quod iterum, ac tertio repetit: qua formula etiam utendum est, cum feminæ communio administratur.

4. Postea ad communicandum accedit, incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolæ; sed primo, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit communio, iis ad gradus Altaris genuflexis præbeatur, vel, si commode fieri possit, intra sepimentum Altaris sint a laicis distincti. Sacerdotes vero et Diaconi communicantes utantur stola coloris albi vel ejusdem coloris ac Sacerdos qui ministrat.

5. Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum et faciens cum eo signum crucis super pyxidem, simul dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

6. Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos, reversus ad Altare, pyxidem super corporale deponit, genuflectit, ac deinde dicit:

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur. Tempore Paschali et in festo Corporis Christi additur: Allelúja.

℣. Panem de cælo præstitísti eis. Tempore Paschali et in festo Corporis Christi additur: Allelúja.

Minister respondet: Omne delectaméntum in se habéntem. Tempore Paschali et in festo Corporis Christi additur: Allelúja.

7. Mox Sacerdos dicit:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui nobis, sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quǽsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Tempore Paschali dicitur Oratio:

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos Sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

8. Interim, antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat, ut, si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in pyxidem deponat, et subinde in vase cum aqua parato eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat et abstergat purificatorio: aqua vero ablutionis suo tempore mittatur in sacrarium, vel, si hoc desit, in ignem. Postea reponit pyxidem in tabernaculo, genuflectit et ipsius tabernaculi ostiolum clave obserat.

9. Deinde, elevatis oculis, extendens, elevans et jungens manus caputque Cruci inclinans, dicit:

Benedíctio Dei omnipoténtis, et versus ad populum semel tantum benedicens prosequitur Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper.

℟. Amen.

Et ita iis, qui communicarunt, benedicit Sacerdos tam extra Missam, quam proxime ante vel statim post ipsam.

10. Ritus superius descriptus servandus est etiam a Diacono sacram communionem ministrante. Episcopus autem, post sacram communionem distributam extra Missam, benedicit more solito, dicens Sit nomen Dómini benedíctum, etc., et ter signum crucis facit.

11. Intra Missam communio populi statim post communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoque, ex rationabili causa, proxime ante aut statim post Missam lectam sit facienda), cum Orationes, quæ in Missa post communionem dicuntur, non solum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes spectent.

12. Itaque, si qui sunt communicandi intra Missam, Sacerdos, sumpto sacratissimo Sanguine, antequam se purificet, facta genuflexione, ponat particulas consecratas in pyxide, vel, si pauci sint communicandi, super patenam, nisi a principio positæ fuerint in pyxide seu alio calice. Interim minister ante eos extendit linteum seu velum album. Tum Sacerdos iterum genuflectit et, omissis confessione et absolutione, eo quo supra dictum est modo conversus ad populum dicit clara voce Ecce Agnus Dei, etc., et ter dicit Dómine, non sum dignus, etc., et porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a ministris Altaris, si velint communicare. Finita communione, revertitur ad Altare, nihil dicens, neque dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secreto: Quod ore súmpsimus, etc., ut in Missali, se purificat et Missam absolvit.

13. Quod si contingat, proxime ante aut statim post Missam lectam, aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos, planeta indutus, sacram communionem ministrabit eo modo quo fit extra Missam, ut supra dictum est; omissis tamen semper Allelúja et benedictione in fine, si paramenta nigri coloris adhibeantur.

COMMUNIO INFIRMORUM

1. Ingrediens vero locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos dicit:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

2. Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua procumbentibus, et velum humerale dimittit; mox, accepta aqua benedicta, aspergit infirmum et cubiculum, dicens Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ps. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat.

Deinde repetitur Antiphona: Aspérges me, etc. Postea dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

3. His dictis, accedit ad infirmum, ut cognoscat, num sit bene dispositus ad suscipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri; et illum audiat, atque absolvat: quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

4. Dicitur, sive ab infirmo, sive, ejus nomine, ab alio:

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi, pater, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Sacerdos dicit in singulari:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Si pluribus simul infirmis Sacramentum administretur, Sacerdos dicat in plurali:

Misereátur vestri, etc., Indulgéntiam...vestrórum tríbuat vobis, etc.

5. Deinde, facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo, dicens:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, et more solito ter dicit: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

6. Et infirmus, simul cum Sacerdote, dicit eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicit:

Accipe, frater (soror), Viáticum Córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

7. Si vero communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

8. Quod si mors immineat et periculum sit in mora, tunc dicto Misereátur, etc., prædictis precibus omnibus, vel ex parte, omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

9. Postea Sacerdos abluit digitos in vase cum aqua parato, nihil dicens, et abstergit purificatorio; aqua vero ablutionis suo tempore mittitur in sacrarium, vel, si hoc desit, in ignem.

Deinde dicit:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (soróri nostræ) sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, tam córpori, quam ánimæ prosit ad remédium sempitérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Si pluribus simul infirmis in eodem cubiculo vel loco Eucharistia præbeatur, Sacerdos dicat in plurali: Dómine sancte, . . . ut accipiéntibus frátribus (soróribus) nostris, etc.

10. His expletis, si altera particula Sacramenti superfuerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu numero 14 dicendo), velum humerale reassumit, genuflectit, surgit et cum Sacramento in pyxide, velo humerali cooperta, facit signum crucis super infirmum nihil dicens. Tunc, reverenter illud deferens, ordine quo venerat, revertitur ad ecclesiam, dicendo Psalmum 148 Laudáte Dóminum de cælis, etc., et alios Psalmos et Hymnos, prout tempus feret.

11. Cum pervenerit ad ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, genuflectit ac deinde dicit:

℣. Panem de cælo præstitísti eis. (Tempore Paschali et in festo SSmi Corporis Christi: Allelúja.)

℟. Omne delectaméntum in se habéntem. (Allelúja.)

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quǽsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

12. Deinde annuntiat Indulgentias a Summis Pontificibus concessas Sanctissimum Sacramentum comitantibus.

13. Postea cum Sacramento in pyxide, velo humerali cooperta, facit signum crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponit.

14. Quod si, ob difficultatem aut longitudinem itineris, vel quia, ea qua decet veneratione, Sacramentum ad ecclesiam commode reportari non posset, sumpta fuerit una tantum particula consecrata, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, eum manu benedicit, dicens more solito:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super te (vel vos si plures infirmos communicaverit), et máneat semper. Amen.

15. Quando sacra Communio distribuitur pluribus infirmis, qui in eadem quidem domo, vel in eodem hospitali, sed in distinctis cubiculis degant, Sacerdos ministrans in primo tantum cubiculo recitet plurali numero omnes preces ante infirmorum Communionem dicendas, ut supra (num. 1, 2, 4); in aliis autem cubiculis dicat tantummodo preces: Misereátur... Indulgéntiam... Ecce Agnus Dei..., semel Dómine, non sum dignus... Accipe, frater (soror)... vel Corpus Dómini nostri Jesu Christi...; et in ultimo

cubiculo addat versum: Dóminus vobíscum, cum suo responsorio, et cum sequente oratione plurali numero dicenda: Dómine sancte..., ibique, si qua particula superfuerit, benedictionem eucharisticam impertiatur.

16. Quando, ex justa et rationabili causa, privatim sacra Communio ad infirmos defertur, Sacerdos saltem stolam semper habeat propriis coopertam vestibus; in sacculo seu bursa pyxidem recondat, quam per funiculos collo appensam in sinu reponat; et numquam solus procedat, sed uno saltem fideli, in defectu Clerici, associetur. Cum autem ad infirmi cubiculum pervenerit, Sacerdos superpelliceum quoque induat cum stola, si illud antea non induerit.

SACRAMENTUM EXTREMÆ UNCTIONIS

1. Sacerdos parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam, itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile, in sex globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos; et aquam ad abluendas Sacerdotis manus; ceream item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut, quanta poterit munditia ac nitore, hoc Sacramentum ministretur.

2. Deinde, convocatis Clericis seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui crucem sine hasta, aquam benedictam cum aspersorio et librum Ritualem deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum.

3. Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit:

*℣. Pax huic dómui.	℣. Peace be upon this house.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.	℟. And upon all who dwell herein.

* omitti potest quando Extrema Unctio Viaticum immediate subsequitur.

4. Deinde, deposito Oleo super mensam, superpelliceo stolaque violacea indutus, ægroto crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis aqua benedicta eum, et cubiculum, et circumstantes aspergit, dicens Antiphonam:

*Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Quod si ægrotus velit confiteri, audiat illum et absolvat. Deinde piis verbis illum consoletur, et de hujus Sacramenti vi atque efficacia, si tempus ferat, breviter admoneat: et, quantum opus sit, ejus animam confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

5. Postea dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Intróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitátis ingréssu, ætérna felícitas, divína prospéritas, seréna lætítia, cáritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúgiat ex hoc loco accéssus dǽmonum: adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum; et béne ✠ dic nostræ conversatióni: sanctífica nostræ humilitátis ingréssum, qui sanctus et qui pius es, et pér-

℣. Our help is in the name of the Lord.
℟. Who made heaven and earth.

℣. The Lord be with you.
℟. And may he be with you.

Let us pray.

O Lord Jesus Christ, as we humbly enter this house may unending peace of mind enter it with us. In it may all things prosper; may nothing disturb it, may charity abound in it, may all be ever well with it. Let no evil spirit draw near, but let Angels bring peace and drive discord far away. Teach us to hold thy holy Name, O Lord, in honour; give thy ✠ blessing to all we say and do. Sanctify us as we enter humbly into this house: thou who art holy and

* omitti potest quando Extrema Unctio Viaticum immediate subsequitur.

manes cum Patre et Spíritu Sancto in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicéndo bene ✠ dícat hoc tabernáculum, et omnes habitántes in eo, et det eis Angelum bonum custódem, et fáciat eos sibi servíre ad considerándum mirabília de lege sua: avértat ab eis omnes contrárias potestátes: erípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbatióne, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

so good to us, thou who livest with the Father and the Holy Ghost for ever. ℟. Amen.

Let us ask Our Lord Jesus Christ and earnestly beg him to ✠ bless this dwelling and all within it, and to give them a good Angel from heaven to watch over them, and the grace to know by serving him the treasures hidden in his law. May he turn away from them whatever has power to harm them. May he leave them no cause for fear or uneasiness of mind; and may he have them all in his safe keeping. Who lives and reigns with the Father and the Holy Ghost, God for ever.
℟. Amen.

Let us pray.

Give heed to us, holy Lord, Almighty Father, eternal God, and in thy goodness send thy holy Angel from Heaven to watch over all who dwell in this house. May his coming put new heart in them, may he protect them and be with them to defend them from all harm. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

6. Quæ Orationes, si tempus non patiatur, ex parte vel in totum poterunt omitti. Tunc, de more facta confessione generali, latino vel vulgari sermone, Sacerdos dicit in singulari numero: Misereátur tui, etc., Indulgéntiam . . . tuórum tríbuat tibi, etc.

7. Parochus moneat astantes, ut pro infirmo orent, et, ubi commodum sit, pro loco et tempore, et astantium numero, vel qualitate, recitent septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis Sanctorum, vel alias preces, dum ipse Unctionis Sacramentum administrat. Mox, extensa manu dextera super caput infirmi, dicit:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti, exstinguátur in te omnis virtus diáboli per impositiónem mánuum nostrárum, et per invocatiónem gloriósæ et sanctæ Dei Genetrícis Vírginis Maríæ, ejúsque íncliti Sponsi Joseph, et ómnium sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.

8. Deinde, intincto pollice in Oleo sancto, in modum crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba formæ in hunc modum:

Ad oculos:

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum deliquísti. Amen.

Post quamlibet Unctionem, tergat loca inuncta novo globulo bombacii, vel rei similis, eumque in vase mundo reponat, et ad ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque projiciat in sacrarium.

Ad aures:

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per audítum deliquísti. Amen.

Ad nares:

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per odorátum deliquísti. Amen.

Ad os, compressis labiis:

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gustum et locutiónem deliquísti. Amen.

Ad manus:

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per tactum deliquísti. Amen.

Et adverte, quod Sacerdotibus manus non inunguntur interius, sed exterius.

Ad pedes:

Per istam sanctam Unctió ✠ nem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gressum deliquísti. Amen.

Hæc autem unctio ad pedes ex qualibet rationabili causa omitti potest.

9. Quibus omnibus peractis, Sacerdos pollicem fricat cum medulla panis, manus lavat linteoque abstergit; aqua vero lotionis cum pane, suo tempore, mittatur in sacrarium, vel, si hoc desit, in ignem.

Deinde dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum (eam).
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo (ea).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es: Infirmátur quis in vobis? indúcat presbýteros Ecclésiæ et orent super eum, ungéntes eum oleo in nómine Dómini: et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei; cura, quǽsumus, Redémptor noster, grátia Sancti Spíritus languóres istíus infírmi (infírmæ), ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo (ea) expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut, ope misericórdiæ tuæ restitútus (-a), ad prístina reparétur offícia: Qui cum Patre et eódem Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus.

Réspice, quǽsumus, Dómine, fámulum tuum *N.* (fámulam tuam *N.*) in infirmitáte sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove, quam creásti: ut, castigatiónibus emendátus (-a), se tua séntiat medicína salvátum (-am). Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui, benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam multíplici pietáte custódis: ad invocatiónem tui nóminis benígnus assíste; ut fámulum tuum (fámulam tuam) ab ægritúdine liberátum (-am), et sanitáte donátum (-am), déxtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ, cum omni desideráta prosperitáte, restítuas. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

10. Ad extremum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad moriendum in Domino confirmetur et ad fugandas dæmonum tentationes roboretur.

11. Denique aquam benedictam, et crucem, nisi aliam habeat, coram eo relinquat, ut illam frequenter aspiciat, et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

12. Admoneat etiam domesticos et ministros infirmi, ut, si morbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, statim ipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet ejusque animam Deo commendet: sed si mors immineat, priusquam discedat, Sacerdos animam Deo rite commendabit.

RITUS BENEDICTIONIS APOSTOLICÆ CUM INDULGENTIA PLENARIA IN ARTICULO MORTIS

1. Parochus aliusve Sacerdos qui infirmo assistat, superpelliceo et stola violacea indutus, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat: *Pax huic dómui, etc., ac deinde ægrotum, cubiculum et circumstantes aspergat aqua benedicta, dicendo Antiphonam: *Aspérges me, etc.

2. Quod si ægrotus velit confiteri, audiat illum et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat atque hortetur, ut sanctissimum nomen Jesu, corde saltem, invocet, morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum, quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit†.

* omitti potest quando Benedictio Viaticum vel Extremam Unctionem immediate subsequitur.

† Suggested acts of Contrition, Charity and Resignation will be found on page 167.

3. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut, ex divinæ munificentiæ largitate, eam pœnarum remissionem et vitam sit consecuturus æternam.

4. Postea dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (fámulæ tuæ): neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum *N.*, quem (fámulam tuam *N.*, quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat et, in Sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

5. *Tunc, dicto ab uno e Clericis astantibus Confíteor, Sacerdos dicat: Misereátur et Indulgéntiam*. Deinde dicat:

* omitti potest quando Benedictio Viaticum vel Extremam Unctionem immediate subsequitur.

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti: et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat.

℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

6. Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur, dicendo:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Per sacrosáncta, etc., ut supra.

Benedícat te, etc., ut supra.

7. In casu vero necessitatis sufficit dicere:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

8. Quando hujusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicuntur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ

1. Parochus, ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si possit, secum habeat, qui deferat vasculum aquæ benedictæ, superpelliceum et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicit:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde aspergit ægrotum, lectum, et circumstantes aqua benedicta, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

2. Postea Salvatoris nostri crucifixi imaginem ægroto osculandam præbet, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponit, ut, illam aspiciens, salutis suæ spem sumat.

3. Deinde, accensa candela, genibus flexis, cum omnibus circumstantibus breves Litanias devote recitat, in hunc modum†:

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Sancta María,	ora pro eo (ea).
Omnes sancti Angeli et Archángeli,	oráte.
Sancte Abel,	ora.
Omnis chorus Justórum,	ora.
Sancte Abraham,	ora.
Sancte Joánnes Baptísta,	ora.
Sancte Joseph,	ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ,	oráte.
Sancte Petre,	ora.
Sancte Paule,	ora.
Sancte Andréa,	ora.

† English version on page 167.

Sancte Joánnes,	ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Lauránti,	ora.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres,	oráte.
Sancte Benedícte,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Sancte Camílle,	ora.
Sancte Joánnes de Deo,	ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ,	oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei,	intercédite pro eo (ea).
Propítius esto,	parce ei, Dómine.
Propítius esto,	líbera eum (eam), Dómine.
Propítius esto,	líbera.
Ab ira tua,	líbera.
A perículo mortis,	líbera.
A mala morte,	líbera.
A pœnis inférni,	líbera.
Ab omni malo,	líbera.
A potestáte diáboli,	líbera.
Per Nativitátem tuam,	líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam,	líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam,	líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam,	líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam,	líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti,	líbera.

In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

4. Profiscíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est: in nómine gloriósæ et sanctæ Dei Genetrícis Vírginis Maríæ: in nómine beáti Joseph, íncliti ejúsdem Vírginis Sponsi: in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Virtútum, Chérubim et Séraphim: in nómine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deus misericors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum *N.* (hanc fámulam tuam *N.*), et remissiónem ómnium peccatórum suórum, tota cordis confessióne poscéntem, deprecátus exáudi. Rénova in eo (ea), piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrimárum ejus: et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Comméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater (caríssima soror), et ei, cujus es creatúra, commítto: ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum,

qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet.

Liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat.

Et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat.

Sanctus Joseph, moriéntium Patrónus dulcíssimus, in magnam spem te érigat.

Sancta Dei Génetrix Virgo María suos benígna óculos ad te convértat.

Mitis, atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat.

Ignóres omne, quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis.

Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant.

Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est.

Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est.

Constítuat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat.

Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat.

Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem.

Constitútus(-a) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Súscipe, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui (ancíllæ tuæ), et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui *N.* (fámulæ tuæ *N.*), precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut, propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua.

Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Delícta juventútis, et ignorántias ejus, quǽsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) súscipe.

Suscípiat eum (eam) sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum.

Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitatem cæléstem Jerúsalem.

Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt.

Adjuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis.

Intercédat pro eo (ea) sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sǽculo sustinuérunt: ut, vínculis carnis exútus (-a), perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Clementíssima Virgo Dei Génetrix María, mæréntium piíssima consolátrix, fámuli *N.* (fámulæ *N.*) spíritum Fílio suo comméndet, ut, hoc matérno intervéntu, terróres mortis non tímeat; sed desiderátam cæléstis pátriæ mansiónem, ea cómite, lætus (-a) ádeat. ℟. Amen.

Ad te confúgio, sancte Joseph, Patróne moriéntium, tibíque, in cujus beáto tránsitu vígiles adstitérunt Jesus et María, per hoc utrúmque caríssimum pignus, ánimam hujus fámuli *N.* (fámulæ *N.*), in extrémo agóne laborántem, eníxe comméndo, ut ab insídiis diáboli, et a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gáudia ætérna perveníre mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

5. Si vero diutius laboret anima, poterit legi super ægrotum hoc Evangelium S. Joannis.

Joan. 17, 1–26

Sublevátis óculis in cælum, Jesus dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarífícet te: sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna: ut cognóscant te, solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi, ut fáciam. Et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo: tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis: et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misísti. Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi: quia tui sunt: et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt: et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi: ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi: et nemo ex eis périit, nisi fílius

perditiónis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te vénio: et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut tu me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum: ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte. Non pro eis autem rogo tantum, sed et pro eis, qui creditúri sunt per verbum eórum in me: ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misísti. Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me: ut sint consummáti in unum: et cognóscat mundus, quia tu me misísti, et dilexísti eos, sicut et me dilexísti. Pater, quos dedísti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum: ut vídeant claritátem meam, quam dedísti mihi: quia dilexísti me ante constitutiónem mundi. Pater juste, mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt, quia tu me misísti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum fáciam: ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

DE EXSPIRATIONE

1. Cum tempus exspirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus, flexis genibus, vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat; vel, si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: Jesu, Jesu, Jesu. Quod et ea quae sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat:

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

Sancta María, ora pro me.

María, mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Joseph, ora pro me.

Sancte Joseph, cum beáta Vírgine Sponsa tua, áperi mihi divínæ misericórdiæ sinum.

Jesu, María, Joseph, vobis cor et ánimam meam dono.

Jesu, María, Joseph, adstáte mihi in extrémo agóne.

Jesu, María, Joseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam.

2. Egressa anima de corpore, statim dicatur:

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

℟. Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui *N.* (fámulæ tuæ *N.*), ut defúnctus (-a) sǽculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia

misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, vel Episcopus, post nomen proprium addatur vox: Sacerdótis (vel Epíscopi).

3. Deinde corpus, de more honeste compositum, loco decenti cum lumine collocetur: ac parva crux super pectus inter manus defuncti ponatur, et interim, qui adsunt orabunt pro defuncto.

EXSEQUIARUM ORDO

NOTANDUM: In Exsequiis peragendis pro fidelibus defunctis sola lingua latina preces et absolutiones dici debent. Nihil tamen vetat quominus hoc ritu absoluto, vulgari lingua aliae addantur preces pro opportunitate temporis et loci, ab Ordinariis determinatae et ab ipso Sacerdote recitandae (S.R.C. 14 Jan. 1959 — D. 18/957, ad 5).

1. Constituto tempore quo corpus ad ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii qui funeri interesse debent, et in parochialem vel in aliam ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine conveniant.

Parochus, indutus superpelliceo et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, clerico præferente Crucem et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei et accenduntur intorticia.

Mox ordinatur processio, præcedentibus laicorum confraternitatibus, si adsint: tum sequitur Clerus regularis et sæcularis per ordinem; binique procedunt, prælata Cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes, Parocho præcedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

Ubi, ob circumstantias in his regionibus frequenter occurrentes, processio de domo defuncti non habeatur, Sacerdos ad portas Ecclesiae accedat ibique cadaver aspergat dicens Antiphonam Si iniquitátes et psalmum De profúndis ut infra.

2. Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit aqua benedicta; mox dicit sine cantu:

Ant. Si iniquitátes.

Psalmus 129

(Antiqua versio pag. 159)

De profúndis clamo ad te, Dómine, * Dómine, audi vocem meam!

Fiant aures tuæ inténtæ * ad vocem obsecratiónis meæ. —

Si delictórum memóriam serváveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Sed penes te est peccatórum vénia, * ut cum reveréntia serviátur tibi. —

Spero in Dóminum, * sperat ánima mea in verbum ejus;

Exspéctat ánima mea Dóminum, magis quam custódes auróram, * magis quam custódes auróram, exspéctet Israël Dóminum.

Quia penes Dóminum misericórdia * et copiósa penes eum redémptio:

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam * dona ei, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat ei.

Deinde Parochus repetit Antiphonam totam:

Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Tum cadaver effertur, Parochusque de domo procedens statim gravi voce intonat:

Ant. Exsultábunt Dómino.

Psalmus 50

(Antiqua versio pag. 157)

Miserére mei, Deus, * secúndum misericórdiam tuam;

Secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. —

Nam iniquitátem meam ego agnósco, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in judício tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in præcórdiis sapiéntiam me doces. —

Aspérge me hyssópo et mundábor; * lava me et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et lætítiam, * exsúltent ossa quæ contrivísti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. —

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi lætítiam salútis tuæ, * et spíritu generóso confírma me. —

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.

Líbera me a pœna sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrifício delectáris, * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrifícium meum, Deus, spíritus contrítus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. —

Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion, * ut reædífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc ófferent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam * dona ei, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat ei.

Ac, si longitudo itineris postulaverit, dicantur Psalmi Graduales, vel alii Psalmi ex Officio Defunctorum, et in fine cujuslibet Psalmi dicitur: Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, etc.; qui Psalmi devote, distincte gravique voce recitari debent usque ad ecclesiam.

3. Ad ingressum ecclesiæ repetitur Antiphona:
Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Deinde, ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, Cantore incipiente et Clero alternatim respondente, videlicet:

Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te: et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. * Suscipiéntes ánimam ejus: Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

4. Deposito feretro in medio ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, nisi fuerit Sacerdos, sint versus Altare majus, si vero fuerit Sacerdos, caput sit versus ipsum Altare, et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediat, dicatur Officium Defunctorum, cum Invitatorio, tribus Nocturnis et Laudibus, et duplicentur Antiphonæ.

Si vero Officium et Missa serius vel die sequenti habeantur, tunc, cantato Responsorio Subveníte, dicatur:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster, etc., cum sequentibus Versiculis et Oratione, ut infra, num. 5, adhibita conclusione brevi Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen. Deinde: ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

5. Ad finem Officii Defunctorum, post repetitam Antiphonam Cantici Benedíctus, Ego sum resurréctio, etc. (vel post Nocturnum vel Nocturnos, si Laudes omittantur), dicitur flexis genibus:

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absólve, quǽsumus, Dómine, ánimam fámuli tui *N.* (fámulæ tuæ *N.*) ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et eléctos tuos resuscitátus (-a) respíret. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos vel Episcopus, post nomen proprium addatur vox Sacerdótis (vel Epíscopi).

Post Orationem, si hæc non dicitur immediate ante Exsequias vel Missam vel Absolutionem, adduntur ℣℣. Réquiem ætérnam et Requiéscant ut supra.

6. Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum Ministris paratur ad celebrandam Missam pro defuncto, si tempus congruens sit, ut in die depositionis in Missali.

7. Finita Missa, Celebrans, depositis casula seu planeta et manipulo in plano ad cornu Epistolæ, accipit pluviale nigri coloris, Diacono et Subdiacono paratis remanentibus, depositis tamen manipulis. Tum Subdiaconus accipit Crucem et, præcedentibus duobus acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, alio cum vase aquæ benedictæ et aspersorio, accedit ad feretrum et se sistit

ad caput defuncti cum Cruce, medius inter duos acolythos seu ceroferarios cum candelabris et candelis accensis. Post eum omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri: ultimo loco sequitur Celebrans cum Diacono a sinistris, et, facta prius reverentia Altari, sistit se contra Crucem ad pedes defuncti, retro astantibus ei a sinistris duobus acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase aquæ benedictæ et aspersorio. Tunc, junctis manibus absolute dicit sequentem Orationem (nulla numeri aut generis facta mutatione):

Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quǽsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fídei christiánæ comméndat: sed, grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere judícium ultiónis, qui, dum víveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

8. Deinde, Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium:

Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cæli movéndi sunt et terra: Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. * Quando cæli movéndi sunt et terra. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Repetitur Líbera me, Dómine, usque ad ℣. Tremens.

9. Dum repetitur prædictum Responsorium, Sacerdos, Diacono ministrante, accipit incensum de navicula et ponit in thuribulum, benedicens illud more solito. Finito Responsorio, Cantor cum primo Choro dicit:

Kýrie, eléison.

Et secundus Chorus respondet:

Christe, eléison.

Deinde omnes simul dicunt:

Kýrie, eléison.

10. Mox Sacerdos dicit alta voce:

Pater noster.

Et secreto continuatur ab omnibus. Ipse interim accipit aspersorium aquæ benedictæ, et circumiens feretrum, aspergit corpus defuncti aqua benedicta, ter a parte sinistra cadaveris et ter a dextera. Cum transit ante Altare et ante Crucem, quæ est ex adverso, profunde se inclinat; si transit ante Sacramentum, genuflectit. Deinde, reversus ad locum suum, accipit thuribulum et eodem modo quo asperserat, circuit feretrum, et corpus incensat; postea, reddito thuribulo, stans in loco suo, junctis manibus dicit:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui *N.* (fámulæ tuæ *N.*), quam hódie de hoc sǽculo migráre jussísti, ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

11. Finita Oratione, corpus defertur ad sepulcrum, si tunc deferendum sit; dum autem portatur, vel in eodem loco si tunc non portetur, Clerici cantant:

Ant. In paradísum dedúcant te Angeli: in tuo advéntu suscípiant te Mártyres, et perdúcant te in civitátem sanctam Jerúsalem. Chorus Angelórum te suscípiat, et cum Lázaro quondam páupere ætérnam hábeas réquiem.

---

12. Cum autem pervenerit ad sepulcrum, si non sit benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem:

Orémus.

Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt, hunc túmulum bene✠dícere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custódem: et quorum quarúmque córpora hic sepeliúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

13. Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti, et tumulum.

Quod si sepulcrum jam sit benedictum, omittitur tum benedictio sepulcri, tum aspersio et incensatio corporis ac tumuli.

---

14. Deinde, etiamsi corpus tunc ad sepulturam delatum non fuerit, intonet:

Ant. Ego sum.

CANTICUM ZACHARIÆ

(Antiqua versio pag. 154)

Luc. 1, 68–79

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit et redémit pópulum suum,

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David servi sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui olim fuérunt, prophetárum suórum:

Ut liberáret nos ab inimícis nostris, * et e manu ómnium qui odérunt nos,

Ut fáceret misericórdiam cum pátribus nostris, * et recordarétur fœderis sui sancti:

Jurisjurándi, quod jurávit Abrahæ, patri nostro, * datúrum se nobis,

Ut sine timóre, e manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso * ómnibus diébus nostris. —

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini ad parándas vias ejus,

Ad dandam pópulo ejus sciéntiam salútis * in remissióne peccatórum eórum

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * qua visitábit nos Oriens ex alto,

Ut illúminet eos, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ut dírigat pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam * dona ei, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat ei.

Ant. Ego sum resurréctio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Postea Sacerdos dicit:

Kýrie, eléison.

Chorus prosequitur:

Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos:

Pater noster.

Interim corpus, quin circumeat, aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Fac, quǽsumus, Dómine, hanc cum servo tuo defúncto (ancílla tua defúncta) misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, qui (quæ) tuam in votis ténuit voluntátem: ut, sicut hic eum (eam) vera fides junxit fidélium turmis; ita illic eum (eam) tua miserátio sóciet angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Celebrans, faciens crucem manu dextera super feretrum, dicit:

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.

Et, dicto per Cantores:

℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.

Celebrans dicit recto tono:

℣. Anima ejus, et ánimæ ómnium fidélium defunctórum, per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

15. Deinde, cum in ecclesiam revertuntur, Celebrans inchoat sine cantu:

Ant. Si iniquitátes.

Psalmus 129

(Antiqua versio pag. 159)

De profúndis clamo ad te, Dómine, * Dómine, audi vocem meam!

Fiant aures tuæ inténtæ * ad vocem obsecratiónis meæ. —

Si delictórum memóriam serváveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Sed penes te est peccatórum vénia, * ut cum reveréntia serviátur tibi. —

Spero in Dóminum, * sperat ánima mea in verbum ejus;

Exspéctat ánima mea Dóminum, magis quam custódes auróram, * magis quam custódes auróram, exspéctet Israël Dóminum.

Quia penes Dóminum misericórdia * et copiósa penes eum redémptio:

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam * dona ei, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat ei.

Deinde Parochus repetit Antiphonam totam:

Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Deinde in sacristia Sacerdos, antequam paramentis exuatur, dicit sequentes Preces:

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO SEPELIENDI PARVULOS

NOTANDUM: In Exsequiis peragendis pro fidelibus defunctis sola lingua latina preces et absolutiones dici debent. Nihil tamen vetat quominus hoc ritu absoluto, vulgari lingua aliae addantur preces pro opportunitate temporis et loci, ab Ordinariis determinatae et ab ipso Sacerdote recitandae (S.R.C. 14 Jan. 1959 — D. 18/957, ad 5).

Quatenus commode fieri potest, speciales et separatos loculos et sepulturas habeant infantes vel pueri, qui ante usum rationis obierint et baptizati fuerint.

1. Parochus, superpelliceo et stola alba indutus, aspergit corpus, deinde dicit:

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112

(Antiqua versio pag. 152)

Laudáte, servi Dómini, * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * et nunc et usque in ætérnum.
A solis ortu usque ad occásum ejus * laudétur nomen Dómini. —
Excélsus super omnes gentes Dóminus, * super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui sedet in alto * et óculos demíttit in cælum et in terram? —
Súblevat e púlvere ínopem, * e stércore érigit páuperem,
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.
Habitáre facit eam, quæ stérilis erat in domo, * matrem filiórum lætántem.
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

2. Dum portatur corpus ad ecclesiam, dicatur:

Psalmus 118

(Antiqua versio pag. 152)

Beáti quorum immaculáta est via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui obsérvant præscrípta ejus, * toto corde quærunt eum,

Qui non fáciunt iniquitátem, * sed ámbulant in viis ejus.

Tu dedísti præcépta tua, * ut custodiántur valde.

Utinam firmæ sint viæ meæ * ad custodiénda statúta tua!

Tunc non confúndar, * cum inténdero ad ómnia mandáta tua.

Celebrábo te in rectitúdine cordis, * cum didícero decréta justítiæ tuæ.

Statúta tua custódiam: * ne derelíqueris me omníno. —

Quómodo puram servábit adoléscens viam suam? * custodiéndo verba tua.

Toto corde meo quæro te; * ne síveris me aberráre a mandátis tuis.

In corde meo recóndo elóquium tuum, * ne peccem contra te.

Benedíctus es, Dómine; * doce me statúta tua.

Lábiis meis enárro * ómnia decréta oris tui.

De via præscriptórum tuórum lætor, * sicut de ómnibus divítiis.

De præcéptis tuis meditábor, * et considerábo vias tuas.

Statútis tuis delectábor : * non oblivíscar verba tua.

Si tempus superest, dici potest Ps. 148 Laudáte Dóminum de cælis (pag. 85); in fine autem dicitur: Glória Patri, etc.

Cum pervenerint ad ecclesiam, dicatur:

Ant. Hic (Hæc) accípiet.

Psalmus 23

(Antiqua versio pag. 151)

Dómini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquae, * ut ingrediátur rex glóriæ!

«Quis est iste rex glóriæ?» * «Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio.»

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

«Quis est iste rex glóriæ?» * «Dóminus exercítuum: ipse est rex glóriæ.»

Glória Patri.

Ant. Hic (Hæc) accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto.

Interim corpus aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Me autem propter innocéntiam suscepísti.
℟. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et mitíssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte baptísmatis, dum migrant a sǽculo, sine ullis eórum méritis vitam íllico largíris ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli (-læ) hódie crédimus te fecísse: fac nos, quǽsumus, Dómine, per

intercessiónem beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum tuórum, hic purificátis tibi méntibus famulári, et in paradíso cum beátis párvulis perénniter sociári. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dum portatur ad tumulum, vel in eodem loco, si tunc non portetur, dicitur:

Ant. Júvenes.

Psalmus 148

(Antiqua versio pag. 154)

Laudáte Dóminum de cælis, * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus, * laudáte eum, omnes exércitus ejus.

Laudáte eum, sol et luna, * laudáte eum, omnes stellæ lucéntes.

Laudáte eum, cæli cælórum, * et aquæ quæ super cælos sunt:

Laudent nomen Dómini, * nam ipse jussit et creáta sunt,

Et státuit ea in ætérnum, in sǽculum: * præcéptum dedit, quod non transíbit. —

Laudáte Dóminum de terra, * cete et ómnia profúnda maris,

Ignis et grando, nix et nébula, * ventus procéllæ, qui facit verbum ejus,

Montes et omnes colles, * árbores frugíferæ et omnes cedri,

Feræ et ómnia jruménta, * reptília et vólucres pennátæ,

Reges terræ et omnes pópuli, * príncipes et omnes júdices terræ,

Júvenes et étiam vírgines, * senes una cum púeris:

Laudent nomen Dómini, * quia excélsum est nomen ejus solíus;

Majéstas ejus súperat terram et cælum, * et altum tríbuit cornu pópulo suo.

Laus est ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo qui propínquus est ei.

Glória Patri.

Ant. Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Sínite párvulos veníre ad me.

℟. Tálium est enim regnum cælórum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli (-læ) ad cælórum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es: dignéris étiam, Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere; ut méritis tuæ sanctíssimæ passiónis, et intercessióne beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum tuórum, in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et eléctis tuis semper fácias congaudére: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

3. Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum: postea corpus sepeliatur.

4. Cum autem revertuntur a sepulcro in ecclesiam, vel accedunt ad Altare, dicatur:

Ant. Benedícite Dóminum.

CANTICUM TRIUM PUERORUM

(Antiqua versio pag. 155)

Dan. 3, 57–88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino; * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; * benedícite, omnes exércitus Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; * benedícite, stellæ cæli, Dómino. —

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; * benedícite, omnes venti, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; * benedícite, frigus et algor, Dómino.

Benedícite, rores et plúviæ, Dómino; * benedícite, glácies et gelu, Dómino.

Benedícite, pruínæ et nives, Dómino; * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino. —

Benedícat terra Dómino, * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, fílii hóminum, Dómino; * benedícite, Israël, Dómino.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino; * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino; * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; * et laudábilis et superexaltátus in sæcula.

Ant. Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus: ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Deinde ante Altare dicit Sacerdos:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

MARRIAGE INSTRUCTION

This or a similar instruction should always be given before the Sacrament of Matrimony is administered.

This moment is one of the most important in your lives. You are about to enter into a contract which will bind you, each to the other, until only death separates you. For better, for worse, for richer, for poorer, in sickness and in health, your lives will be bound together. Even if one of you should prove unfaithful (may God forbid it, and surely to you it will never happen) the other will still be bound by the vows taken this day.

You have been drawn together partly by the natural attraction of man towards woman and of woman towards man, but much more, let us hope, by the knowledge that each of you has of the other's goodness and spiritual worth; and it is God's will that from the mutual love of such as you the human race should continue and increase. Let us pray, as the Church prays, that the blessing of children may be yours. For that, before all else, marriage was instituted; and it was made one of Christ's seven Sacraments in order that grace might be there to enable parents to bring up their children in the love and fear of God.

Not for you therefore can there be any of that selfishness that looks upon marriage as something wholly of pleasure and little of responsibility. To prevent the fulfilment of God's plan and to refuse to allow your life together to result in the coming of children is something that you must look upon as wicked and abominable and likely to bring upon you the curse of God rather than his blessing.

But your marriage will also be the fulfilment of your desire and need of companionship. Let me say therefore that you will find contentment most easily and fully if you learn early in your married life to strive after your partner's happiness rather than your own, and through the knowledge of your own shortcomings to understand those of one another. Above all pray together and put your trust and confidence in Our Lord and in the prayers of his holy Mother. They will see to it that your life is blessed if you in your turn cooperate with the grace that his Cross has won for you.

RITUS CELEBRANDI MATRIMONII SACRAMENTUM

1. Parochus, superpelliceo et stola alba indutus, adhibito uno saltem Clerico superpelliceo pariter induto, qui librum et vas aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram duobus saltem testibus, virum et mulierem de consensu in Matrimonium interroget, utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone:

Et primo quidem sponsum interroget:

N. Wilt thou take *N.* here present for thy lawful wife according to the rite of our holy Mother the Church?

Respondeat sponsus:

I will.

2. Mox Sacerdos sponsam interroget:

N. Wilt thou take *N.* here present for thy lawful husband according to the rite of our holy Mother the Church?

Respondeat sponsa:

I will.

Deinde detur femina a patre suo vel ab amicis suis; quæ, si puella sit, discoopertam habeat manum, si vidua, tectam: et vir eam recipiat, et teneat eam per manum dexteram in manu sua dextera; et ad hunc modum, docente Sacerdote, det ei fidem per verbum de præsenti, dicens:

I, *N.* take thee *N.* to my wedded wife; to have, and to hold; from this day forward; for better, for worse; for richer, for poorer; in sickness and in health; till death do us part; and thereto I plight thee my troth.

Mox manum retrahendo, iterumque iungendo, dicat mulier, docente Sacerdote:

I, *N.* take thee *N.* to my wedded husband; to have, and to hold; from this day forward; for better, for worse; for richer, for poorer; in sickness and in health; till death do us part; and thereto I plight thee my troth.

Data sic utrimque fide, junctisque dexteris, dicat Sacerdos:

Ego conjúngo vos in matrimónium. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Postea eos aspergat aqua benedicta.

Mox benedicat anulum (cum auro et argento), dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine, ánulum hunc, quem nos in tuo nómine bene ✠ dícimus: ut, quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace et voluntáte tua permáneat, atque in mútua caritáte semper vivat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

3. Deinde Sacerdos aspergat anulum aqua benedicta, in modum crucis.

Et sponsus, accepto anulo de manu Sacerdotis, aurum et argentum dat sponsæ, et dicat:

With this ring I thee wed; this gold and silver I thee give; with my body I thee worship; and with all my worldly goods I thee endow.

Tunc inserit sponsus anulum pollici sinistræ manus sponsæ, dicens:

In the name of the Father: deinde secundo digito, dicens, and of the Son: deinde tertio digito, dicens, and of the Holy Ghost: postremo quarto digito, dicens, Amen. Ibique dimittat anulum.

Mox Sacerdos subjungat:

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Réspice, quǽsumus, Dómine, super hos fámulos tuos: et

℣. Confirm, O God, what thou hast wrought in us.

℟. From thy holy temple in Jerusalem.

Lord, have mercy. Christ, have mercy. Lord, have mercy.

Our Father, silently, as far as:

℣. And lead us not into temptation.

℟. But deliver us from evil.

℣. Save thy servants.

℟. Whose trust is all in thee, my God.

℣. Send them help from this holy place, O Lord.

℟. And defend them out of Sion.

℣. Be to them, Lord, a tower of strength.

℟. Against the face of the enemy.

℣. Lord, hear my prayer.

℟. And let my cry come to thee.

℣. The Lord be with you.

℟. And may he be with you.

Let us pray.

We beg of thee, O Lord, to turn thy eyes towards

institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste; ut qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

these thy servants. Let thy goodness show through them thy own design for the growth in number of the human race. They have been joined together by thy authority; may they be kept together by thy help: Through Christ our Lord.

℟. Amen.

4. His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret, servatis omnibus quæ ibi præscribuntur.

BENEDICTIO NUPTIALIS EXTRA MISSAM

danda ex Apostolico indulto quando Missa non dicitur

(Approbata a S.R.C. d. 11 Martii 1914)

De speciali indulto Sanctæ Sedis, expleto ritu celebrandi Matrimonii sacramentum, ut supra, post Orationem Réspice, etc., si permittatur benedictio nuptialis, sed non dicatur Missa, Sacerdos ad neo-conjugatos conversus, dicit:

Psalmus 127

(Antiqua versio pag. 153)

Beátus, quicúmque times Dóminum, * qui ámbulas in viis ejus!

Nam labórem mánuum tuárum manducábis, * beátus eris et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis fructífera * in penetrálibus domus tuæ,

Blessed thou art, if thou dost fear the Lord, and follow his paths!

Thyself shalt eat what thy hands have toiled to win; blessed thou art; all good shall be thine.

Thy wife shall be fruitful as a

Fílii tui ut súrculi olivárum * circa mensam tuam.

Ecce sic benedícitur viro, * qui timet Dóminum! —

Benedícat tibi Dóminus ex Sion, * ut vídeas prosperitátem Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

Ut vídeas fílios filiórum tuórum: * pax super Israël!

Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine, et réspice de cælis super hanc conjunctiónem: et sicut misísti sanctum Angelum tuum Raphaélem pacíficum ad Tobíam et Saram, fíliam Raguélis; ita dignéris, Dómine, míttere benedictiónem tuam super hos cónjuges, ut in tua benedictióne permáneant, in tua voluntáte persístant, et in tuo amóre

vine, in the heart of thy home,

The children round thy table sturdy as olive-branches.

Let a man serve the Lord, such is the blessing that awaits him.

May the Lord who dwells in Sion bless thee; mayest thou see Jerusalem in prosperity all thy life long.

Mayest thou live to see thy children's children, and peace resting upon Israel.

Glory be to the Father.

Lord, have mercy. Christ, have mercy. Lord, have mercy.

Our Father, silently, as far as:

℣. And lead us not into temptation.

℟. But deliver us from evil.

℣. Lord, hear my prayer.

℟. And let my cry come to thee.

℣. The Lord be with you.

℟. And may he be with you.

Let us pray.

O Lord, bless ✠ this union and look down from heaven upon those who have been joined together this day; and as thou didst send thy holy Angel Raphael with thy peace to Tobias and to Sara the daughter of Raguel, so deign, O Lord, to send thy blessing likewise upon this husband and this wife. May it ever remain with them.

vivant. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

May they ever walk according to thy will, and live together united by love of thee. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

Deinde, elevatis manibus et extensis super capita eorum, ministro librum tenente, dicit:

Dóminus Deus omnípotens benedícat vos, impleátque benedictiónem in vobis, et videátis fílios filiórum vestrórum usque in tértiam et quartam generatiónem et progéniem, et ad optátam perveniátis senectútem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

May the Lord God Almighty bless you and fill your lives with his blessing. May you see your own children's grandchildren and may you live together to a ripe old age. Through Christ our Lord.
℟. Amen.

PRECES RECITANDÆ EXTRA MISSAM SUPER CONJUGES EX APOSTOLICÆ SEDIS INDULTO

quando benedictio nuptialis non permittitur

(Approbatæ a S.R.C. d. 11 Martii 1914)

Si sponsus sit catholicus, sponsa autem pariter catholica sit vidua jam in primis nuptiis benedicta, vel etiam si prima vice nubat, sed tempore clauso, expleto ritu celebrandi Matrimonii sacramentum, ut supra, post Orationem Réspice, etc., Sacerdos ad neo-conjugatos conversus, dicit Psalmum sequentem:

Psalmus 127

(Antiqua versio pag. 153)

Beátus, quicúmque times Dóminum, * qui ámbulas in viis ejus!

Blessed thou art, if thou dost fear the Lord, and follow his paths!

Nam labórem mánuum tuárum manducábis, * beátus eris et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis fructífera * in penetrálibus domus tuæ,

Fílii tui ut súrculi olivárum * circa mensam tuam.

Ecce sic benedícitur viro, * qui timet Dóminum! —

Benedícat tibi Dóminus ex Sion, * ut vídeas prosperitátem Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

Ut vídeas fílios filiórum tuórum: * pax super Israël!

Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Præténde, quǽsumus, Dómine, fidélibus tuis déxteram cæléstis auxílii, ut te toto

Thyself shalt eat what thy hands have toiled to win; blessed thou art; all good shall be thine.

Thy wife shall be fruitful as a vine, in the heart of thy home,

The children round thy table sturdy as olive-branches.

Let a man serve the Lord, such is the blessing that awaits him.

May the Lord who dwells in Sion bless thee; mayest thou see Jerusalem in prosperity all thy life long.

Mayest thou live to see thy children's children, and peace resting upon Israel.

Glory be to the Father.

Lord, have mercy. Christ, have mercy. Lord, have mercy.

Our Father, *silently, as far as:*

℣. And lead us not into temptation.

℟. But deliver us from evil.

℣. Lord, hear my prayer.

℟. And let my cry come to thee.

℣. The Lord be with you.

℟. And may he be with you.

Let us pray.

Look down from heaven, we beg of thee, O Lord, and give these faithful children thy

corde perquírant, et quæ digne póstulant, assequántur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

helping hand to clasp; so that they may follow after none but thee. And whatever they ask of thee that is good for them to have, may that same hand bestow on them. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

BENEDICTIO MULIERIS PRÆGNANTIS

IN PERICULIS PARTUS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Salvam fac ancíllam tuam.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Esto illi, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quæsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte hæc fámula tua *N.* ab ómnibus semper muniátur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus, ómnium Creátor, fortis et terríbilis, justus et miséricors, qui solus bonus et pius es; qui de omni malo liberásti Israël, fáciens tibi patres nostros diléctos, et sanctificásti eos manu Spíritus tui; qui gloriósæ Vírginis Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte, præparásti; qui Joánnem Baptístam Spíritu Sancto replésti et in útero matris exsultáre fecísti; áccipe sacrifícium cordis contríti, ac fervens desidérium fámulæ tuæ *N.* humíliter supplicántis pro conservatióne prolis, quam ei dedísti concípere: custódi partem tuam, et ab omni dolo et injúria duri hostis defénde; ut, obstetricánte manu misericórdiæ tuæ, fetus ejus ad lucem próspere véniat, ac sanctæ generatióni servétur, tibíque in ómnibus júgiter desérviat, et vitam cónsequi mereátur ætérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde mulier aspergatur aqua benedicta, et mox dicatur:

Psalmus 66

(Antiqua versio pag. 151)

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis; * serénum prǽbeat nobis vultum suum,

Ut cognóscant in terra viam ejus, * in ómnibus géntibus salútem ejus.

Célebrent te pópuli, Deus, * célebrent te pópuli omnes. —

Læténtur et exsúltent natiónes, quod regis pópulos cum æquitáte, * et natiónes in terra gubérnas.

Célebrent te pópuli, Deus, * célebrent te pópuli omnes. —

Terra dedit fructum suum: * benedíxit nobis Deus, Deus noster.

Benedícat nobis Deus, * et tímeant eum omnes fines terræ!

Glória Patri.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea, et a præsénti fámula tua *N.* longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui eam et ejus prolem in pace custódiant, et bene ✠ díctio tua sit super eam semper. Salva eos, omnípotens Deus, et lucem eis tuam concéde perpétuam. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et prolem tuam, et máneat semper.
℟. Amen.

BENEDICTIO MULIERIS POST PARTUM

1. Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro aspersorium deferente, ad fores ecclesiæ accedat, ubi mulierem puerperam foris ad limina genuflectentem et candelam accensam in manu tenentem, aqua benedicta aspergat, deinde dicat:
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
Ant. Hæc accípiet.

Psalmus 23
(Antiqua versio pag. 151)

Dómini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

«Quis est iste rex glóriæ?» * «Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio.»

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

«Quis est iste rex glóriæ?» * «Dóminus exercítuum: ipse est rex glóriæ.»

Glória Patri.

Ant. Hæc accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

2. Deinde, porrigens ad manum mulieris extremam partem stolæ, ex humero sinistro pendentem, eam introducit in ecclesiam, dicens:

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beátæ Maríæ Vírginis, qui tibi fecunditátem tríbuit prolis.

3. Et ipsa, ingressa, genuflectit coram Altari et orat, gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis; tunc Sacerdos dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eam.

℣. Nihil profíciat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per beátæ Maríæ Vírginis partum fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertísti: réspice propítius super hanc fámulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætam accedéntem, et præsta; ut post hanc vitam, ejúsdem beátæ Maríæ méritis et intercessióne, ad ætérnæ beatitúdinis gáudia cum prole sua perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4. Deinde illam aspergit iterum aqua benedicta, dicens:
Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

BENEDICTIO CONJUGUM POST XXV VEL L ANNOS IN MATRIMONIO TRANSACTOS

1. Si conjuges, post viginti quinque aut quinquaginta annos in Matrimonio transactos, gratiarum actiones in Ecclesia exoptent celebrare, Parochus aut alius Sacerdos, sacris paramentis indutus, conjuges brevi sermone alloquitur. Deinde pro ipsis Missam celebret, quæ iisdem, ac Missa pro sponsis, privilegiis fruitur. Hæc potest esse votiva de SS. Trinitate aut de B. Maria V., non vero votiva pro sponsis, Oratione addita pro gratiarum actione sub unica conclusione cum prima.

2. Post ultimum Evangelium Celebrans, manipulo deposito, ad conjuges conversus super eos sequentes recitet preces:

Ant. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Psalmus 127

(Antiqua versio pag. 153)

Beátus, quicúmque times Dóminum, * qui ámbulas in viis ejus!
Nam labórem mánuum tuárum manducábis, * beátus eris et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis fructífera * in penetrálibus domus tuæ,
Fílii tui ut súrculi olivárum * circa mensam tuam.
Ecce sic benedícitur viro, * qui timet Dóminum! —
Benedícat tibi Dóminus ex Sion, * ut vídeas prosperitátem Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ;
Ut vídeas fílios filiórum tuórum: * pax super Israël!
Glória Patri.

Loco hujus Psalmi substitui potest quoque

Psalmus 116

(Antiqua versio pag. 152)

Laudáte Dóminum, omnes gentes, * prædicáte eum, omnes pópuli,
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et fidélitas Dómini manet in ætérnum.
Glória Patri.
Ant. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Prætende, Dómine, fidélibus tuis déxteram cæléstis auxílii, ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, ássequi mereántur.

Omnípotens sempitérne Deus, réspice propítius super hos fámulos tuos, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætos accedéntes: et præsta; ut, in te solum confidéntes, grátiæ tuæ dona percípiant, caritátem in unitáte servent, et post hujus vitæ decúrsum ad ætérnæ beatitúdinis gáudia (una cum prole sua) perveníre mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

3. Deinde canitur vel recitatur Hymnus Te Deum laudámus,† quem Celebrans intonat, et in cujus fine addit:

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut, qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Deus, qui néminem in te sperántem nímium afflígi permíttis, sed pium précibus præstas audítum: pro postulatiónibus nostris, votísque suscéptis grátias ágimus; te piíssime deprecántes, ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4. Demum aspergit conjuges aqua benedicta, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Postremo dicit:

Ite in pace, et Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Amen.

† Pag. 43.

DE BENEDICTIONIBUS

In omni benedictione extra Missam, Sacerdos saltem superpelliceo et stola coloris tempori convenientis utatur, nisi aliter notetur. Stando semper benedicat et aperto capite.

ORDO
AD FACIENDAM AQUAM BENEDICTAM

1. Diebus Dominicis, et quandocumque opus sit, præparato sale et aqua munda benedicenda in ecclesia, vel in sacristia, Sacerdos, superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

2. Deinde absolute incipit exorcismum salis.

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia, et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene✠dícere et sancti✠ficáre tua pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; et quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spiritális nequítiæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Exorcismus aquæ: et dicitur absolute:

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti: ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene✠dictiónis infúnde: ut creatúra tua, mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dǽmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat effíctum; ut quidquid in dómibus, vel in locis fidélium, hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat: ut salúbritas, per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

3. Hic ter mittat sal in aquam in modum crucis, dicendo semel:
Commíxtio salis et aquæ páriter fiat, in nómine Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominatiónis vires réprimis: qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas: qui hostíles

nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus: ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices; ut, ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti nóminis tui, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur: terrórque venenósi serpéntis procul pellátur: et præséntia Sancti Spíritus nobis, misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum ℟. Amen.

BENEDICTIO CANDELARUM

IN FESTO S. BLASII EPISCOPI ET MARTYRIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et mitíssime Deus, qui ómnium mundi rerum diversitátes solo verbo creásti et ad hóminum reformatiónem illud idem Verbum, per quod facta sunt ómnia, incarnári voluísti: qui magnus es et imménsus, terríbilis atque laudábilis, ac fáciens mirabília: pro cujus fídei confessióne gloriósus Martyr et Póntifex Blásius, diversórum tormentórum génera non pavéscens, martýrii palmam felíciter est adéptus: quique eídem, inter céteras grátias, hanc prærogatívam contulísti, ut quoscúmque gútturis morbos tua virtúte curáret; majestátem tuam supplíciter exorámus, ut non inspéctu reátus nostri, sed ejus placátus méritis et précibus, hanc ceræ creatúram bene✠dícere ac sancti✠ficáre tua venerábili pietáte dignéris, tuam grátiam infundéndo; ut omnes, quorum colla per eam ex bona fide tacta fúerint, a quocúmque gútturis morbo, ipsíus passiónis méritis, liberéntur, et in Ecclésia sancta

tua sani et hílares tibi gratiárum réferant actiónes, laudéntque nomen tuum gloriósum, quod est benedíctum in sǽcula sæculórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

Deinde Sacerdos duos cereos, in modum crucis aptatos, apponit sub mento gutturi singulorum, qui benedicendi sunt, ipsis ante Altare genuflectentibus, dicens:

Per intercessiónem sancti Blásii, Epíscopi et Mártyris, líberet te Deus a malo gútturis, et a quólibet álio malo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

BENEDICTIO DOMORUM

TEMPORE PASCHALI

1. Parochus, seu alius Sacerdos de Parochi licentia, superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro deferente vas aquæ benedictæ in Vigilia Paschali, atque ante infusionem Olei et Chrismatis acceptæ, visitat domos suæ parœciæ, aspergens eas eadem aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

2. Deinde, aspergens loca præcipua domus et habitantes in ea, dicit:

Ant. Vidi aquam egrediéntem de templo, a látere dextro, allelúja; et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent: allelúja, allelúja.

Ps. 117, 1. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

℣. Glória Patri.

Repetitur Ant. Vidi aquam.

Deinde dicit:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúja.
℟. Et salutáre tuum da nobis, allelúja.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et sicut domos Hebræórum in éxitu de Ægýpto, agni sánguine linítas (quod pascha nostrum, in quo immolátus est Christus, figurábat), ab Angelo percutiénte custodísti; ita míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque defendat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

EXTRA TEMPUS PASCHALE

1. Sacerdos, volens domum aspergere aqua benedicta, ingrediens domum dicit:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

2. Deinde loca præcipua domus aspergendo, dicit:

Ant. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ps. 50, 1. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

℣. Glória Patri.

Et repetitur Ant. Aspérges me.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis; qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet atque defféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

BENEDICTIO INFANTIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Deus noster miserétur.
℟. Custódiens párvulos Dóminus.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui, ante ómnia sǽcula génitus, in témpore tamen infans esse voluísti, et hujus ætátis díligis innocéntiam; qui párvulos tibi oblátos amánter compléxus es, iísque benedixísti: infántem istum (infántes istos) prǽveni in benedictiónibus dulcédinis, et præsta, ne malítia mutet intelléctum ejus (eórum): eíque (eísque) concéde, ut profíciens (proficiéntes) ætáte, sapiéntia et grátia, tibi semper placére váleat (váleant): Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde Sacerdos infantem (vel infantes) aspergat aqua benedicta, dicens:

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te (vos), et máneat semper.

℟. Amen.

BENEDICTIO PUERORUM

CUM PRÆSERTIM IN ECCLESIA PRÆSENTANTUR

Die et hora constitutis, pueri conveniant in ecclesiam, quos ibi a parentibus vel magistris associari maxime deceret, ut in silentio et modestia facilius se componant. Quibus per ordinem dispositis, et pueris a puellis, si adsint, separatis, Sacerdos ad ipsos accedat, et brevissimo ac simplici sermone eos alloquatur, prout opportunum sibi visum fuerit.

Deinde stans versus eos dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona: Laudáte púeri Dóminum: laudáte nomen Dómini.

Psalmus 112

(Antiqua versio pag. 152; psalmus incipitur a secundo versu)

Laudáte, servi Dómini, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * et nunc et usque in ætérnum.

A solis ortu usque ad occásum ejus * laudétur nomen Dómini. —

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui sedet in alto * et óculos demíttit in cælum et in terram? —

Súblevat e púlvere ínopem, * e stércore érigit páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Habitáre facit eam, quæ stérilis erat in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Et repetitur Antiphona: Laudáte púeri Dóminum: laudáte nomen Dómini.

Qui psalmus cum sua Antiphona, si paucis tantum, aut minus solemniter conferatur Benedictio, omitti poterit.

Finito Psalmo et repetita Antiphona, Sacerdos dicit:

℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.
℣. Angeli eórum.
℟. Semper vident fáciem Patris.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui párvulos tibi oblátos et ad te veniéntes compléxus es, manúsque super illos impónens benedixísti eis, atque dixísti: Sínite párvulos veníre ad me, et nolíte prohibére eos, tálium est enim regnum cælórum, et Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei; réspice, quǽsumus, ad puerórum (puellárum, si solæ adsint puellæ) præséntium innocéntiam, et ad eórum (eárum) paréntum devotiónem, et cleménter eos (eas) hódie per ministérium nostrum béne ✠ dic; ut in tua grátia et misericórdia semper profíciant, te sápiant, te díligant, te tímeant, et mandáta tua custódiant, et ad finem optátum felíciter pervéniant: per te, Salvátor mundi, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Defénde, quǽsumus, Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, istam ab omni adversitáte famíliam: et toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne defféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea manu dextera producens signum crucis super pueros, benedicit eos, dicens:

Benedícat vos Deus, et custódiat corda vestra et intellegéntias vestras, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

℟. Amen.

Deinde aspergat pueros aqua benedicta.

BENEDICTIO PUERORUM ÆGROTANTIUM

Pueri infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis præberi possit Sacramentum Extremæ Unctionis, iis adjuventur exhortationibus et precibus, quæ describuntur in Rituali Romano, ubi agitur de visitatione et cura infirmorum, prout feret temporis opportunitas et eorumdem ægrotantium status.

Verum pro ceteris junioribus pueris infirmis adhiberi possunt sequentes preces.

Sacerdos infirmi cubiculum ingressus, primum dicit:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum et lectum ejus et cubiculum aspergit, nihil dicens.

Deinde dicit Psalmum 112 (pag. 109 , antiqua versio pag. 152), cum Glória Patri, in fine.

Postea dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Deus noster miserétur.
℟. Custódiens párvulos Dóminus.
℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui cuncta adoléscunt, et per quem adúlta firmántur: exténde déxteram tuam super hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), in ténera ætáte languéntem: quátenus, vigóre sanitátis recépto, ad annórum pervéniat plenitúdinem, et tibi fidéle gratúmque obséquium indesinénter præstet ómnibus diébus vitæ suæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui, creatúræ tuæ multíplici pietáte cónsulens, non solum ánimæ, sed ipsi córpori curatiónis grátiam benígnus infúndis: hunc párvulum infírmum (hanc párvulam infírmam) a lecto ægritúdinis erígere, et Ecclésiæ tuæ sanctæ, suísque paréntibus incólumem restitúere dignéris; ut, cunctis prolongátæ sibi vitæ diébus, grátia et sapiéntia coram te et homínibus profíciens, in justítia et sanctitáte tibi sérviat, et débitas misericórdiæ tuæ réferat gratiárum actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita hujus púeri (puéllæ) muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponit dexteram manum super caput infirmi, et dicit:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus, Maríæ Fílius, mundi salus et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Quod sequitur Evangelium, pro temporis opportunitate et pro ægrotantis pueri parentum desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterit.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem.
℟. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit Inítium, etc., facit signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore; similiter super puerum infirmum, si non possit se signare.

Joann. 1, 1–14

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est; in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

℟. Deo grátias.

Postea, benedicens puerum infirmum, subjungit, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper.

℟. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

BENEDICTIO ADULTI ÆGROTANTIS

Sacerdos cubiculum ægrotantis ingrediens dicat:

℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmum accedens subjungat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Introéat, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingréssum pax et misericórdia tua; effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dǽmonum, adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bénedic nostræ conversatióni: Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Orémus.

Réspice, Dómine, fámulum tuum (fámulam tuam) in infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove quam creásti: ut, castigatiónibus emendátus (-a), contínuo se séntiat tua miseratióne salvátum (-am). Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Misericors, Dómine, fidélium consolátor, quǽsumus immén-sam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), super lectum dolóris sui jacéntem, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti: propítius adésto ei, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes: Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde, extendens dexteram versus ægrotum, dicat:

Dóminus Jesus Christus apud te sit, ut te defféndat: intra te sit, ut te consérvet: ante te sit, ut te ducat: post te sit, ut te custódiat: super te sit, ut te benedícat: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Demum aspergat infirmum aqua benedicta.

BENEDICTIO PECORUM ET ARMENTORUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, rex cæli et terræ, Verbum Patris, per quod ómnia facta sustentatióni nostræ trádita sunt, réspice, quǽsumus, humilitátem nostram: et sicut nostris labóribus et necessitátibus subventiónem tribuísti, ita tua benigníssima miseratióne ac cæléstí benedictióne, hæc pécora et arménta (hoc pecus et arméntum) bene✠dícere, tuéri, et custodíre, ac fámulis tuis cum temporáli provéntu grátiam perpétuam largíri dignéris; ut cum

gratiárum actióne nomen sanctum tuum laudétur et glorificétur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO PRIMARII LAPIDIS ÆDIFICII

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, a quo omne bonum sumit inítium, et semper ad potióra progrédiens pércipit increméntum: concéde, quǽsumus, supplicántibus nobis; ut, quod ad laudem nóminis tui inchoáre aggrédimur, ætérno tuæ patérnæ sapiéntiæ múnere perducátur ad términum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO LOCI VEL DOMUS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne✠dic, Dómine, Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam): ut sit in eo (ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; et hæc

benedíctio máneat super hunc locum (vel super hanc domum) et super habitántes in eo (ea) nunc et in ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO SOLEMNIOR DOMUS SCHOLARIS

Die Dominicali vel festiva, a Parocho et Patrono constituta et rite promulgata, Officians et qui adsunt Sacerdotes et Ministri, in domo parœciali, vel, si in loco, ubi schola benedicenda sit, domus parœcialis non adsit, in aliqua alia decenti domo, paramentis coloris albi induti, omnibus bene paratis, hora statuta, præcedente scholari juventute cum vexillo suo, choro et Crucifero cum Cruce, et sequente Patrono vel ejus commissario, cum reliquis fidelibus ad hanc solemnitatem invitatis, bono ordine in solemni processione, sub pulsu campanarum et cantu Litaniarum ad omnes Sanctos vel piorum Hymnorum, ex domo parœciali in ecclesiam se conferunt, ubi Officians, ad aram majorem in infimo gradu genuflexus, tono consueto intonat Hymnum Veni Creátor Spíritus, (pag. 137), quem chorus prosequitur. Quod si nulla ecclesia sit in loco, Hymnus præfatus cum subsequentibus ℣℣. et Orationibus dicatur in domo, e qua egrediuntur.

Hymno finito, cantatur:

℣. Kýrie, eléison.
℟. Christe, eléison.
℣. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri: ut hanc nostram benedictiónem digne perfícere, et tuis fidélibus perínde optátam salútem procuráre valeámus.

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.
℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, te supplíciter deprecámur, ut respícere dignéris super infántulos tuos: infúnde in corda eórum grátiam Spíritus Sancti: ut per eúmdem illumináti et edócti, sciant quid accéptum sit coram te omni témpore, et profíciant sapiéntia, ætáte et grátia. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Christi. Amen.

Tunc Officians in processione solemni, sub cantu scholaris juventutis et pulsu campanarum, vadit ad scholam benedicendam. Quo cum pervenerit, stans ante januam exteriorem, cantat solus:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tunc intonat Antiphonam Aspérges me

Et chorus prosequitur tono Psalmi:

Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Ant. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Interim dum hæc cantantur, Officians aspergit parietes exteriores, saltem in anteriori parte, aqua benedicta.

His finitis, cantat:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et misericors Deus, qui sacerdótibus tuis tantam prae céteris grátiam contulísti, ut, quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab iis ágitur, a te fíeri credátur: quǽsumus imménsam cleméntiam tuam: ut, quidquid modo visitatúri sumus, vísites, et, quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas, sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga inimíci, Angeli pacis ingréssus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, per intercessiónem sanctórum Ignátii et Aloísii béne ✠ dic domum istam, béne ✠ dic intróitum nostrum, béne ✠ dic ingréssum pedum nostrórum: sicut dignátus es domum Patriarchárum Abraham, Isaac et Jacob benedícere. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Tunc sequitur ingressus.

Officians intrando amplius scholæ cubiculum, cantat:

℣. Pax huic dómui.

Chorus respondet:

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Progrediens cum Clero et choro ad mensam linteo albo tectam, in qua inter duos cereos accensos Crucifixi imago est posita, cantat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque defédat omnes habitántes, docéntes et discéntes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui discípulis tuis dixísti: In quamcúmque domum intravéritis, salutáte eam, dicéntes: Pax huic dómui; véniat, quǽsumus, pax illa super hanc domum, instituéndæ juventúti destinátam, et super omnes habitántes, docéntes et discéntes in ea; et eos, Dómine, ab omni infirmitáte erípere et liberáre dignéris: reple docéntes in ea spíritu sciéntiæ, sapiéntiæ, et timóris tui: reple discéntes in ea grátia tua, ut, quae salutáriter et utíliter edocéntur, intelléctu cápiant, corde retíneant, ópere exsequántur, et in ómnibus nomen tuum honorificétur. Ad intróitum ergo nostrum bene✠dícere, et sancti✠ficáre dignéris hanc scholam, et intra paríetes domus istíus Angeli tuae lucis hábitent, eámque et in ea habitántes, docéntes et discéntes custódiant: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Postea Officians intonat Antiphonam: Aspérges me, et chorus prosequitur, ut supra, pag. 119. Interim fit aspersio cubiculi aqua benedicta. Reversus ad mensam, Officians imponit thus in thuribulum et benedicit illud, dicens:

Per intercessiónem sancti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium sanctórum Angelórum, incénsum istud dignéris, Dómine, bene✠dícere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hoc dicto, Officians sumit thuribulum et incensat cubiculum, choro cantante tono Psalmi Antiphonam:

Incénsum istud, a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine; et descéndat super nos misericórdia tua.

Psalmus 140, 2–4

Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínet cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Glória Patri.

Sicut erat in princípio.

Incensatione peracta, Officians, stans coram imagine Crucifixi, cantat:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui omnes hic habitántes, docéntes et discéntes in pace custódiant, et benedíctio tua super illos sit semper.

Béne✠dic, Dómine, domum istam, ut sit ibi sánitas, sánctitas, virtus et glória, humílitas, bónitas, mansuetúdo, lénitas, docílitas, et plenitúdo legis, obediéntia et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Et hæc benedíctio sit super hanc domum et locum istum: atque super omnes habitántes, docéntes et discéntes in eo descéndat septifórmis grátia Spíritus Sancti. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Officians tunc affigit sanctam Crucem in loco apto cubiculi, dicendo:

Signum salútis impóne, Dómine, super hanc domum: et non permíttas introíre in eam ángelum percutiéntem. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Versus Crucem:

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ totus assístis, solus operáris: adésto supplicatiónibus nostris, ut hujus domus sis protéctor, et nulla hic nequítia contráriæ potestátis obsístat; sed in virtúte sanctæ Crucis et operatióne Spíritus Sancti fiat tibi hic purum servítium, et devóta libértas exsístat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Adésto nobis, Dómine, Deus noster: et eos, qui in sanctæ Crucis praesídio confídunt, perpétuis defénde auxíliis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tandem Officians benedicit cubiculo et omnibus præsentibus manu dextera, formans signum crucis, et dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super hanc domum, super omnes habitántes, docéntes et discéntes in ea, super nos omnes, et máneat semper.
℟. Amen.

His finitis, sub cantu juventutis et pulsu campanarum processionaliter fit reditus in ecclesiam statuto ordine, ubi celebratur Missa conveniens Officio diei.

BENEDICTIO FRUGUM SEU VINEARUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Orámus pietátem tuam, omnípotens Deus, ut has primítias creatúræ tuæ, quas äëris et plúviæ temperaménto nutríre dignátus es, bene✠dictiónis tuæ imbre perfúndas, et fructus terræ tuæ usque ad maturitátem perdúcas. Tríbue quoque pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere; ut a fertilitáte terræ esuriéntium ánimas bonis ómnibus affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO CANDELARUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne✠dic candélas istas supplicatiónibus nostris: infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru✠cis, benedictiónem cæléstem, qui eas ad repelléndas ténebras humáno géneri tribuísti; talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru✠cis accípiant, ut quibuscúmque locis accénsæ, sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis ab habitatiónibus illis, nec præsúmant ámplius inquietáre, aut molestáre serviéntes tibi omnipoténti Deo: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO VEXILLI PROCESSIONALIS

CUJUSLIBET SOCIETATIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, cujus Ecclésia est véluti castrórum ácies ordináta: béne✠dic hoc vexíllum; ut omnes sub eo tibi Dómino Deo exercítuum militántes, per intercessiónem beáti *N.* (vel beátæ *N.*) inimícos suos visíbiles et invisíbiles in hoc sǽculo superáre, et post victóriam in cælis triumpháre mereántur. Per te, Jesu Christe: Qui vivis et regnas cum Deo Patre et Spíritu Sancto, in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO NAVIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et béne✠dic navem istam déxtera tua sancta, et omnes, qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedícere arcam Noë ambulántem in dilúvio: pórrige eis, Dómine, déxteram tuam, sicut porrexísti beáto Petro ambulánti supra mare; et mitte sanctum Angelum tuum de cælis, qui líberet, et custódiat eam semper a perículis univérsis, cum ómnibus, quæ in ea erunt: et fámulos tuos, repúlsis adversitátibus, portu semper optábili, cursúque tranquíllo tueáris, transactísque,

ac recte perféctis negótiis ómnibus, iteráto témpore ad própria cum omni gáudio revocáre dignéris: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO VEHICULI SEU CURRUS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Propitiáre, Dómine Deus, supplicatiónibus nostris, et béne✠dic currum istum déxtera tua sancta: adjúnge ad ipsum sanctos Angelos tuos, ut omnes, qui in eo vehéntur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis: et quemádmodum viro Æthíopi super currum suum sedénti et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui tua grátia adjúti boníque opéribus júgiter inténti, post omnes viæ et vitæ hujus varietátes, ætérna gáudia cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO AD OMNIA

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, quarum specialis benedictio in Rituali Romano non habetur.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cujus verbo sanctificántur ómnia, bene✠dictiónem tuam effúnde super creatúram istam (creatúras istas): et præsta, ut, quisquis ea (eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit, per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui, córporis sanitátem et ánimæ tutélam, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIONES RESERVATÆ SACERDOTIBUS SPECIALI FACULTATE INSTRUCTIS

BENEDICTIO SACERDOTALIUM INDUMENTORUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui per Móysen fámulum tuum pontificália, et sacerdotália, seu levítica vestiménta, ad expléndum in conspéctu tuo ministérium eórum, ad honórem et decórem nóminis tui fíeri decrevísti: adésto propítius invocatiónibus nostris: ut hæc induménta sacerdotália (hoc induméntum sacerdotále), désuper irrigánte grátia tua, ingénti benedictióne per nostræ humilitátis servítium puri✠ficáre, bene✠dícere, et conse✠craáre dignéris: ut divínis cúltibus et sacris mystériis apta et benedícta exsístant (aptum et benedíctum exsístat): his quoque sacris véstibus (hac quoque sacra veste) Pontífices, et Sacerdótes, seu Levítæ tui indúti, ab ómnibus impulsiónibus, seu tentatiónibus malignórum spirítuum muníti et defénsi esse mereántur:

tuísque mystériis apte et condígne servíre et inhærére, atque in his tibi plácite et devóte perseveráre tríbue. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, invíctæ virtútis triumphátor, et ómnium rerum creátor ac sanctificátor: inténde propítius preces nostras; et hæc induménta (hoc induméntum) levíticæ, sacerdotális, et pontificális glóriæ, minístris tuis fruénda (fruéndum), tuo ore próprio bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris: omnésque eis (eo) uténtes, tuis mystériis aptos, et tibi in eis devóte ac laudabíliter serviéntes, gratos effícere dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui vestiménta Pontifícibus, Sacerdótibus, et Levítis in usum tabernáculi fœ́deris necessária, Móysen fámulum tuum ágere jussísti, eúmque spíritu sapiéntiæ ad id peragéndum replevísti: hæc vestiménta (hoc vestiméntum) in usum et cultum mystérii tui bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris: atque minístros altáris tui, qui ea (id) indúerint, septifórmis Spíritus grátia dignánter repléri, atque castitátis stola, beáta fácias cum bonórum fructu óperum ministérii congruéntis immortalitáte vestíri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
Et aspergantur (aspergatur) aqua benedicta.

BENEDICTIO SPECIALIS CUJUSLIBET INDUMENTI SACERDOTALIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus omnípotens, bonárum virtútum dator et ómnium benedictiónum largus infúsor, súpplices te rogámus, ut mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúndas, et hunc amíctum (vel hanc albam — hoc cíngulum — hanc stolam — hunc manípulum — hanc tunicéllam — hanc dalmáticam — hanc planétam) divíno cúltui præparátum (præparátam), virtúte Sancti Spíritus bene✠dícere, sancti✠ficáre, et conse✠cráre dignéris, et ómnibus eo (ea, vel eis) uténtibus grátiam sanctificatiónis sacri mystérii tui benígnus concéde; ut in conspéctu tuo sancti et immaculáti atque irreprehensíbiles appáreant, et auxílium misericórdiæ tuæ acquírant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde ipsum indumentum aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO MAPPARUM SEU TOBALEARUM ALTARIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi, Dómine, preces nostras: et hæc linteámina (hoc linteámen), sacri Altáris úsui præparáta (-um), bene✠dícere, et sancti✠ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui Móysen fámulum tuum ornaménta et linteámina fácere per quadragínta dies docuísti, quæ étiam María téxuit, et fecit in usum ministérii tabernáculi fœderis; bene✠dícere, sancti✠ficáre, et conse✠cráre dignéris

hæc linteámina (hoc linteámen) ad tegéndum involvendúmque altáre gloriosíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur (aspergatur) aqua benedicta.

BENEDICTIO PALLÆ ET CORPORALIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Dómine, cujus inenarrábilis est virtus, cujus mystéria arcánis mirabílibus celebrántur: tríbue, quǽsumus; ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis bene ✠ dictióne sanctificétur ad consecrándum super illud Corpus et Sánguinem Dei et Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ craáre dignéris linteámen istud ad tegéndum involvendúmque Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúnde: ut per nostram bene ✠ dictiónem hoc linteámen sanctificétur, et Córporis ac Sánguinis Redemptóris nostri novum sudárium, Spíritus Sancti grátia, efficiátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO TABERNACULI SEU VASCULI

PRO SACROSANCTA EUCHARISTIA CONSERVANDA

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices deprecámur: ut tabernáculum (seu vásculum) hoc pro Córpore Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo fabricátum, bene✠dictiónis tuæ grátia dicáre dignéris. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO TABERNACULI SEU OSTENSORII

PRO SANCTISSIMO SACRAMENTO FIDELIUM VENERATIONI EXPONENDO

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, vásculum istud, pro Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi Córpore fidélium veneratióni exponéndo fabrefáctum, bene✠dícere, et sancti✠ficáre dignáre: ut omnes, qui eúmdem Unigénitum in hoc sǽculo pio afféctu

venerántur, et in futúro perpétuam pietátis suæ mercédem accípiant. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO VASORUM

PRO SACRIS OLEIS INCLUDENDIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi, Dómine, Pater clementíssime, preces nostras: et hæc purificánda vasa, Ecclésiæ tuæ sacri ministérii úsui præparáta, bene✠dícere, et sancti✠ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, a quo ómnia immúnda purgántur, et in quo ómnia purgáta caeréscunt: súpplices omnipoténtiam tuam invocámus; ut ab his vasis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis spíritus immúndus confúsus longe discédat, et per tuam bene✠dictiónem ad usum et ministérium Ecclésiæ tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

SOLEMNIS BENEDICTIO CRUCIS

Si Cruces, publicæ venerationi expositæ, solemniter benedicantur, hæc benedictio Ordinario reservatur, qui tamen potest eam cuilibet Sacerdoti committere.

Privatim autem hæc benedictio a quolibet Sacerdote fieri potest sine ulla Ordinarii licentia.

1. Sacerdos: Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut dignéris bene ✠ dícere hoc signum Crucis, ut sit remédium salutáre géneri humáno; sit solíditas fídei, profectus bonórum óperum, redémptio animárum; sit solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. (Hic aspergatur aqua benedicta.) Sanctificétur hoc signum Crucis in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti; ut orántes, inclinantésque se propter Dóminum ante istam Crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

2. Postea Sacerdos ante Crucem genuflexus ipsam devote adorat, et osculatur, et idem faciunt quicumque voluerint.

SOLEMNIS BENEDICTIO IMAGINIS

JESU CHRISTI DOMINI NOSTRI, VEL B. MARIÆ VIRGINIS VEL ALIUS SANCTI

Si imagines, publicæ venerationi expositæ, solemniter benedicantur, hæc benedictio Ordinario reservatur, qui tamen potest eam cuilibet Sacerdoti committere.

Privatim autem hæc benedictio a quolibet Sacerdote fieri potest sine ulla Ordinarii licentia.

Pro benedictione imaginis Jesu Christi Domini nostri

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effígies) sculpi aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quǽsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi adaptátam bene✠dícere, et sancti✠ficáre dignéris: et præsta; ut quicúmque coram illa unigénitum Fílium tuum supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

Pro benedictione imaginis B. Mariæ Virginis

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effígies) sculpi aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quǽsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam beatíssimæ Vírginis Maríæ, matris Dómini nostri Jesu Christi, adaptátam bene✠dícere, et sancti✠ficáre dignéris: et præsta; ut quicúm-

que coram illa beatíssimam Vírginem supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

Pro benedictione imaginis alius Sancti

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effígies) sculpi aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quǽsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam beáti *N.* Apóstoli tui (vel beáti *N.* Mártyris vel beáti *N.* Pontíficis vel beáti *N.* Confessóris vel beátæ *N.* Vírginis vel beátæ *N.* Mártyris vel beátæ *N.*) adaptátam bene✠dícere, et sancti✠ficáre dignéris: et præsta; ut quicúmque coram illa gloriósum Apóstolum (vel Mártyrem vel Pontíficem vel Confessórem vel gloriósam Vírginem vel Mártyrem vel mulíerem) supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

RITUS BENEDICTIONIS PAPALIS SUPER POPULUM ELARGIENDÆ

servandus a Sacerdotibus quibus a S. Sede hujusmodi facultas indulta est

(Appr. et præscriptus Decr. S.R.C. 12 Martii 1940)

1. Admoneatur populus de ecclesia, die et hora, qua dabitur pontificia Benedictio. Postquam populus ad ecclesiam convenerit, ad contritionis et devotionis sensus pio brevique sermone excitetur. Mox vero Sacerdos, nullis circumstantibus ministris, superpelliceo et stola alba indutus, ante Altare genuflexus, sequentibus versibus Dei opem imploret:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Et bénedic hereditáti tuæ.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde stans sequentem recitet Orationem:

Orémus.

Omnípotens et misericors Deus, da nobis auxílium de sancto, et vota pópuli hujus, in humilitáte cordis véniam peccatórum poscéntis tuámque benedictiónem præstolántis et grátiam, cleménter exáudi: déxteram tuam super eum benígnus exténde, ac plenitúdinem divínæ benedictiónis effúnde, qua, bonis ómnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

2. Postea ad cornu Epistolæ accedat; ibique stans, una benedictione, unico videlicet signo crucis, benedicat, proferens alta voce hæc verba:

Benedícat vos omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

3. Sacerdotes qui facultate gaudent impertiendi Benedictionem Papalem, formulam præscriptam servent; hac facultate non utantur, nisi in designata ecclesia; non autem eodem die et loco quo Episcopus eam impertiat.

FORMULA BENEDICTIONIS PAPALIS CUM INDULGENTIA PLENARIA

IN FINE CONCIONUM

(Appr. a S.R.C. die 11 Maji 1911)

Si in Brevi edicitur, ut Benedictio cum indulgentia plenaria in fine concionum a Sacerdote populo impertiatur cum Crucifixo, juxta ritum formulamque præscriptam, fiat unicum signum crucis cum Crucifixo, adhibita formula:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper.

℟. Amen.

RITUS ERIGENDI STATIONES VIÆ CRUCIS

PROPRIUS ORDINIS MINORUM

Sacerdos, superpelliceo et stola violacei coloris indutus, uno saltem Clerico adhibito, qui ei opportuno tempore porrigere possit vasculum aquæ benedictæ cum aspersorio, et thuribulum cum incensi navicula, ascendit Altare, ibique stans brevi sermone super præstantia et utilitate pii exercitii Viæ Crucis populum alloquitur. Deinde genuflexus in infimo gradu intonat sequentem Hymnum, quem chorus prosequitur:

Hymnus

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dígitus Patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium:
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sǽcula. Amen.

Hymno finito, Sacerdos dicit:

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Deféndc, quǽsumus, Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, istum (-am) ab omni adversitáte pópulum (vel famíliam): et toto corde tibi prostrátum (-am), ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis.

Actiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde fit benedictio tabularum pictarum seu imaginum Stationum, si adsint.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines sculpi aut pingi non réprobas, ut, quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: has, quǽsumus, imágines, in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi adaptátas, bene✠dícere, et sancti✠ficáre dignéris, et præsta; ut, quicúmque coram illis unigénitum Fílium tuum supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu, a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc Sacerdos eas aspergit aqua benedicta, et incensat. In Oratorio privato omitti potest incensatio.

Postea Sacerdos benedicit quatuordecim Cruces, quæ ex ligno esse debent.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut dignéris bene ✠ dícere hæc signa Crucis, ut sint remédia salutária géneri humáno; sint solíditas fídei, proféctus bonórum óperum, redémptio animárum; sint solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine Jesu Christe, has Cruces, quia per Crucem sanctam tuam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem.

Tunc Sacerdos eas aspergens aqua benedicta, dicit:

Sanctificéntur hæc signa Crucis in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti: ut orántes, inclinantésque se propter Dóminum ante istas Cruces, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde, ubi fit processio, cantantur sequentes Hymni:

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus brácchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
In hac triúmphi glória,*
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium. Amen.

Hymnus

Stabat Mater dolorósa
Juxta Crucem lacrimósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam et doléntem,
Pertransívit gládius.

* Tempore Passionis dicitur: Hoc passiónis témpore. Tempore Paschali dicitur: Paschále quæ fers gáudium.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mærébat, et dolébat,
Pia Mater, dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset contristári,
Christi Matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem Natum
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.

Eja Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.

Fac, ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum.

Orémus.

Deus, qui nos ínclita passióne Fílii tui per viam Crucis ad ætérnam glóriam perveníre docuísti: concéde propítius; ut, quem piis ad Calváriæ locum sociámus afféctibus, in suis étiam triúmphis pérpetim subsequámur: Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Sacerdos accedens ad locum primæ Stationis, osculatur Crucem et tabulam, easque, vel per se, vel per laicum decenti habitu indutum, collocat in loco ad id præparato; deinde legit meditationem et preces huic Stationi respondentes: quod et fiet in ceteris Stationibus. Quibus finitis cantatur

Hymnus

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes:
Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,
Patrem * imménsæ majestátis;
Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
(Hic genuflectitur.)
Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te;
Et laudámus nomen tuum in sǽculum, * et in sǽculum sǽculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

Orémus.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus, piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus: tuam semper cleméntiam exorántes; ut, qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Tunc Sacerdos benedicit populum cum Cruce.

Affixio autem Crucium et tabularum Stationum fieri potest a quocumque privatim sine cæremoniis, etiam alio tempore sive post sive ante ipsarum benedictionem faciendam a Sacerdote in loco, in quo Stationes sunt erigendæ.

Formula ad fidem faciendam de erectione Viæ Crucis.

Vigore facultatis mihi commissæ, ego *N.N.* Viam Crucis cum adnexis Indulgentiis erexi in...juxta regulas a S. Indulgentiarum Congregatione die 10 Maji 1742 præscriptas, et recens Decretum S. Pænitentiariæ Apostolicæ diei 12 Martii 1938.

In quorum fidem testimonium hoc mea manu exaravi die...

N.N.

FORMULA BREVIOR BENEDICENDI ET IMPONENDI SCAPULARE B. M. V. DE MONTE CARMELO

quæ adhiberi potest, præsertim in privatis receptionibus, vel occasione magni concursus, ad majorem Sacerdotis recipientis commoditatem

(Approbata a S.R.C. die 24 Julii 1888)

Persona recipienda ad habitum genu flexa, Sacerdos, superpelliceo et stola albi coloris, aut saltem stola, indutus, dicat:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, humáni géneris Salvátor, hunc hábitum, quem propter tuum tuǽque Genetrícis Vírginis Maríæ de Monte Carmélo amórem servus tuus (ancílla tua) devóte est delatúrus (-a), déxtera tua sanctí ✠ fica, ut eádem Genetríce tua intercedénte, ab hoste malígno defénsus (-a), in tua grátia usque ad mortem persevéret: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde aspergat habitum aqua benedicta, et postea illum imponat personæ vel personis (cuilibet separatim), dicens:

Accipe hunc hábitum benedíctum, precans sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitáte deféndat, atque ad vitam perdúcat ætérnam.

℟. Amen.

Postea subjungat:

Ego, ex potestáte mihi concéssa, recípio te (vos) ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quæ, cooperánte miseri-

córdia Jesu Christi, a Religiósis de Monte Carmélo peragúntur. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Bene ✠ dícat te (vos) Cónditor cæli et terræ, Deus omnípotens, qui te (vos) cooptáre dignátus est in Confraternitátem beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo: quam exorámus, ut in hora óbitus tui (vestri) cónterat caput serpéntis antíqui, atque palmam et corónam sempitérnæ hereditátis tandem consequáris (consequámini). Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Aspergatur persona aqua benedicta. Si plures simul recipiendi sint, mutetur numerus.

Si habitus solummodo benedicendus sit, tunc benedictio incipit a ℣. Osténde et concluditur cum Oratione Dómine Jesu Christe.

FORMULA BREVIOR BENEDICENDI ET IMPONENDI QUINQUE SCAPULARIA

sanctissimæ Trinitatis, Passionis Domini nostri Jesu Christi, beatæ Mariæ Virginis sub respectivo titulo Immaculatæ Conceptionis, Septem Dolorum et Montis Carmeli

Suscepturi scapularia genuflectunt; et Sacerdos, superpelliceo ac stola alba indutus, dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, ómnium caput fidélium et humáni géneris Salvátor, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsam largitátis tuæ abundántiam, ut induménta hæc, in obséquium sanctíssimæ Trinitátis institúta,

nec non in honórem et memóriam dolorosíssimæ Passiónis tuæ, in honórem beatíssimæ Vírginis Matris tuæ sub título Immaculátæ Conceptiónis, Septem Dolórum et Montis Carméli, ita bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris; ut, qui (quæ) ea assúmpserint, eádem Genetríce tua intercedénte, te quoque salutáre nostrum, córpore et ánima indúere mereántur: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

Mox Sacerdos omnibus scapularia singillatim imponat, ac deinde formulam proferat supra omnes simul.

1. Accípite hábitum Ordinis sanctíssimæ Trinitátis in fídei, spei, et caritátis augméntum, ut induátis novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est in justítia et sanctitáte.

2. Accípite scapuláre Passiónis Dómini nostri Jesu Christi, ut, véterem hóminem exúti novúmque indúti, ipsum digne perferátis, et ad vitam perveniátis sempitérnam.

3. Accípite scapuláre devotórum beatíssimæ Maríæ Vírginis sine labe concéptæ, ut, ejus intercessióne ab omni inquinaménto mundáti, ad vitam perveniátis ætérnam.

4. Accípite hábitum Servórum beatíssimæ Maríæ Vírginis Septem Dolóres ejus devóte recoléntium, ut, dolóres ipsos assídue recogitántes, Passiónem Dómini nostri Jesu Christi in corde et córpore vestro impréssam júgiter teneátis.

5. Accípite hábitum Societátis et Confraternitátis beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo, precántes eámdem sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum perferátis sine mácula et vos ab omni adversitáte deféndat atque ad vitam perdúcat ætérnam.

Ego, ex facultáte Apostólica mihi delegáta, recípio vos in participatiónem bonórum spirituálium horum Ordinum seu Congregatiónum et indulgentiárum, quæ per Sanctæ Sedis privilégia prædíctis scapuláribus concéssæ sunt. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et quibus in tuo nómine sacros hábitus imposúimus, ita bene ✠ dícere dignéris, ut, tuæ grátiæ cooperántes, vitam cónsequi mereántur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper.

℟. Amen.

Formula recitetur numero singulari, si uni tantum personæ sint scapularia imponenda.

FORMULA BREVIOR BENEDICENDI CORONAM SACRATISSIMI ROSARII B. M. V.

PROPRIA ORDINIS PRÆDICATORUM

(Approbata a S.R.C. die 23 Nov. 1918)

Ad laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Maríæ, in memóriam mysteriórum vitæ, mortis et resurrectiónis ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, bene ✠ dicátur et sancti ✠ ficétur hæc sacratíssimi Rosárii coróna: in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

CONSECRATION OF THE FAMILY TO THE SACRED HEART

The priest blesses in the home the statue or picture of the Sacred Heart, using the formula given above (page 133). He then sets up the picture or statue in a prominent place and all present recite the Apostles' Creed. Finally all recite the Act of Consecration:

Sacred Heart of Jesus, thou hast revealed to Blessed Margaret Mary thy desire to reign over Christian families. Behold us, therefore, assembled here to-day to proclaim thy absolute dominion over ours. We desire henceforth to shape our lives in accordance with thy life, to cultivate at our hearth those virtues to which thou hast promised peace here below, and to allow no place to that worldly spirit which thou hast condemned.

Thine it will be to reign in our minds by the simplicity of our faith and in our hearts by love for thee alone, a love whose flame we intend to keep brightly burning by the frequent reception of the Eucharist. Deign, O Divine Heart, to preside over us when we are gathered together, to bless our spiritual and temporal affairs, to banish our cares, to sanctify our joys, and to lighten our sorrows. If any one of us should ever, alas, offend thee, remind him, O Divine Heart, that thou hast nothing but kindness and mercy for the repentant sinner. And when the hour of parting comes and death shall bring bereavement to our home, then both those who are to be called away and those who are to be left will be resigned to thy eternal decrees. One thought shall uphold us, that a day will come when our family, reunited in heaven, will extol thy glories and thy goodness for ever. May the Immaculate Heart of Mary and the glorious Patriarch, Saint Joseph, present to thee this our consecration, and keep us mindful of it all the days of our lives.

Hail, Sacred Heart of Jesus, our King and Father!

1. An indulgence of seven years to the members of the family who on the first occasion of the enthronement recite this act of consecration before a statue or picture of the Sacred Heart.

A plenary indulgence if they go to Confession and Holy Communion, visit a church or public oratory, and there pray for the intentions of the Holy Father.

2. An indulgence of three years to the members of the family every year on the day when they renew the consecration and recite the same prayer (the Act of Consecration) before a statue or picture of the Sacred Heart.

A plenary indulgence as above. (S. Penitent. Ap. 10 Dec. 1923 and 18 Mar. 1932.)

3. NOTE: By a letter of April 27th, 1915, His Holiness Benedict XV encouraged and warmly recommended the work of the Consecration of families to the Sacred Heart and extended to the whole world the indulgences granted by Pius X for Chile.

To gain the Indulgences attached to the Enthronement the Ceremonial must be used IN THE HOME and by the priest. Indulgences are not granted to collective consecrations in church.

PROFESSION OF FAITH

I *N.N.*, having before my eyes the holy Gospels, which I touch with my hand, and knowing that no one can be saved without that faith which the Holy, Catholic, Apostolic, Roman Church holds, believes and teaches; against which I grieve that I have greatly erred, inasmuch as, having been born outside that Church, I have held and believed doctrines opposed to her teaching;

I now, enlightened by the grace of God, profess that I believe the Holy, Catholic, Apostolic, Roman Church to be the one true Church established on earth by Jesus Christ, to which I submit myself with my whole heart. I firmly believe all the articles that she proposes to my belief; I reject and condemn all that she rejects

and condemns, and I am ready to observe all that she commands me. And especially I profess that I believe:

One only God in three divine Persons, distinct from and equal to each other—that is to say, the Father, the Son and the Holy Ghost;

The Catholic doctrine of the Incarnation, Passion, Death and Resurrection of our Lord Jesus Christ; and the personal union of the two Natures, the divine and the human; the Divine Maternity of the most holy Mary, together with her most spotless virginity; and also her Immaculate Conception and her bodily Assumption into heaven;

The true, real and substantial presence of the Body of our Lord Jesus Christ, together with His Soul and Divinity, in the most holy sacrament of the Eucharist;

The seven sacraments instituted by Jesus Christ, for the salvation of mankind: that is to say, Baptism, Confirmation, Holy Eucharist, Penance, Extreme Unction, Holy Orders, Matrimony.

I also believe in Purgatory, the resurrection of the dead, and everlasting life;

The primacy, not only of honour, but also of jurisdiction, of the Roman Pontiff, successor of St Peter, prince of apostles, vicar of Jesus Christ;

The veneration of the Saints and of their images;

The authority of apostolic and ecclesiastical traditions, and of the Holy Scriptures, which we must interpret and understand only in the sense which our holy Mother the Catholic Church has held, and does hold, to whom alone it belongs to judge of their meaning and interpretation;

And everything else that has been defined and declared by the sacred Canons and by the œcumenical Councils, especially by the holy Council of Trent, and by the Council of the Vatican.

With a sincere heart, therefore, and with unfeigned faith, I detest and abjure every error, heresy and sect opposed to the said Catholic, Apostolic and Roman Church. So help me, God, and these His holy Gospels, which I touch with my hand.

PSALMS AND CANTICLES
ALTERNATIVE LATIN VERSIONS

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis, et potens; Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem: * et de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes Gentes; * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Psalmus 118

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Glória Patri.

Psalmus 127

Beáti omnes qui timent Dóminum; * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum; * pacem super Israel.

Glória Patri.

Psalmus 148

Laudáte Dóminum de cœlis; * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus; * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, Sol et Luna; * laudáte eum, omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli, * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri.

Canticum Zachariæ (Lucæ 1)

Benedíctus ✠ Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis; * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris; * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum; * datúrum se nobis,

Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti; * serviámus illi,

In sanctitáte, et justítia coram ipso; * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus.

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus; * in remissiónem peccatórum eórum.

Per víscera misericórdiæ Dei nostri; * in quibus visitávit nos óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent; * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Canticum Trium Puerorum (Dan. 3)

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte, et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, Sol et Luna, Dómino: * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu; * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli; * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

MISERERE

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: *et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: *ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: *et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: *et exsultábunt ossa humiliáta.

Have mercy on me, O God, according to thy great mercy.

And according to the multitude of thy tender mercies blot out my iniquity.

Wash me yet more from my iniquity, and cleanse me from my sin.

For I know my iniquity, and my sin is always before me.

To thee only have I sinned, and have done evil before thee; that thou mayest be justified in thy words, and mayest overcome when thou art judged.

For behold I was conceived in iniquities; and in sins did my mother conceive me.

For behold thou hast loved truth; the uncertain and hidden things of thy wisdom thou hast made manifest to me.

Thou shalt sprinkle me with hyssop, and I shall be cleansed: thou shalt wash me, and I shall be made whiter than snow.

To my hearing thou shalt give joy and gladness; and the bones that have been humbled shall rejoice.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te convertény.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Turn away thy face from my sins, and blot out all my iniquities.

Create a clean heart in me, O God; and renew a right spirit within me.

Cast me not away from thy face, and take not thy Holy Spirit from me.

Restore unto me the joy of thy saving mercy, and strengthen me with a perfect spirit.

I will teach the unjust thy ways; and the wicked shall be converted to thee.

Deliver me from the guilt of blood, O God, thou God of my salvation: and my tongue shall extol thy justice.

O Lord, thou wilt open my lips; and my mouth shall declare thy praise.

For if thou hadst desired sacrifice, I would indeed have given it; with burnt-offerings thou wilt not be delighted.

A sacrifice to God is an afflicted spirit: a contrite and humble heart, O God, thou wilt not despise.

Deal favourably, O Lord, in thy good-will with Sion, that the walls of Jerusalem may be built up.

Then shalt thou accept the sacrifice of justice, oblations, and whole burnt-offerings; then shall they lay calves upon thy altar.

DE PROFUNDIS

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Out of the depths I have cried to thee, O Lord: Lord, hear my prayer.

Let thy ears be attentive to the voice of my supplication.

If thou, O Lord, shalt observe iniquities, Lord, who shall endure it?

For with thee there is merciful forgiveness: and by reason of thy law I have waited for thee, O Lord.

My soul hath relied on his word; my soul hath hoped in the Lord.

From the morning watch even until night, let Israel hope in the Lord.

Because with the Lord there is mercy, and with him plentiful redemption.

And he shall redeem Israel from all his iniquities.

LITANIÆ SANCTORUM

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.

Pater de cælis, Deus,	miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus,	miserére.
Spíritus Sancte, Deus,	miserére.
Sancta Trínitas, unus Deus,	miserére.
Sancta María,	ora pro nobis.
Sancta Dei Génetrix,	ora.
Sancta Virgo vírginum,	ora.
Sancte Míchaël,	ora.
Sancte Gábriel,	ora.
Sancte Ráphaël,	ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli,	oráte.
Omnes sancti beatórum Spiríituum órdines,	oráte.
Sancte Joánnes Baptísta,	ora.
Sancte Joseph,	ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ,	oráte.
Sancte Petre,	ora.
Sancte Paule,	ora.
Sancte Andréa,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.
Sancte Thoma,	ora.
Sancte Jacóbe,	ora.
Sancte Philíppe,	ora.
Sancte Bartholomǽe,	ora.
Sancte Matthǽe,	ora.
Sancte Simon,	ora.
Sancte Thaddǽe,	ora.

Sancte Matthía,	ora.
Sancte Bárnaba,	ora.
Sancte Luca,	ora.
Sancte Marce,	ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini,	oráte.
Omnes sancti Innocéntes,	oráte.
Sancte Stéphane,	ora.
Sancte Lauréntí,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne,	oráte.
Sancti Joánnes et Paule,	oráte.
Sancti Cosma et Damiáne,	oráte.
Sancti Gervási et Protási,	oráte.
Omnes sancti Mártyres,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.
Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Ambrósi,	ora.
Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Hierónyme,	ora.
Sancte Martíne,	ora.
Sancte Nicoláe,	ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres,	oráte.
Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Sancte Antóni,	ora.
Sancte Benedícte,	ora.
Sancte Bernárde,	ora.
Sancte Domínice,	ora.
Sancte Francísce,	ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ,	oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ,	oráte.
Sancta María Magdaléna,	ora.
Sancta Agatha,	ora.
Sancta Lúcia,	ora.
Sancta Agnes,	ora.

Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Baptísmum et sanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus.

Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

APPENDIX

PRAYERS FOR THE DYING

ACT OF CONTRITION

O my God, because thou art so good and because my sins have crucified my Saviour Jesus Christ, I am sorry that I have offended thee and I will not sin again.

ACT OF CHARITY AND RESIGNATION

Jesus, Jesus, Jesus, save me. I love you with all my heart. I take from your hands my illness and all I have to suffer; and when you call me at last, I will accept even my death from you to make up for my sins.

PRAYERS AT THE HOUR OF DEATH

Lord, have mercy.
Christ, have mercy.
Lord, have mercy.

Holy Mary,	pray for him (or her).
Every holy Angel and Archangel,	pray.
Holy Abel,	pray.
Every member of the heavenly choirs,	pray.
Holy Abraham,	pray.
St John the Baptist,	pray.
St Joseph,	pray.
Every holy Patriarch and Prophet,	pray.
St Peter,	pray.
St Paul,	pray.
St Andrew,	pray.
St John,	pray.
Every holy Apostle and Evangelist,	pray.
Every holy disciple of our Lord,	pray.
Every holy Innocent,	pray.

St Stephen, pray.
St Laurence, pray.
Every holy Martyr, pray.
St Sylvester, pray.
St Gregory, pray.
St Augustine, pray.
Every holy Bishop and Confessor, pray.
St Benedict, pray.
St Francis, pray.
St Camillus, pray.
St John of God, pray.
Every holy Monk and Hermit, pray.
St Mary Magdalen, pray.
St Lucy, pray.
Every holy Virgin and Widow, pray.
Every Saint of God, Intercede for him (or her).
Be merciful to him (or her), Spare him (or her), O Lord.
Be merciful to him (or her), Deliver him (or her), O Lord.
Be merciful to him (or her), deliver.
From thy wrath, deliver.
From the danger of death, deliver.
From an evil death, deliver.
From the pains of hell, deliver.
From all evil, deliver.
From the power of the devil, deliver.
By thy Nativity, deliver.
By thy Cross and Passion, deliver.
By thy Death and Burial, deliver.
By thy glorious Resurrection, deliver.
By thy wonderful Ascension, deliver.
By the grace of the Holy Ghost, the Comforter, deliver.
In the day of Judgement, deliver.
We sinners, we beseech Thee, hear us.
That thou wilt spare him (or her), we beseech Thee, hear us.
Lord, have mercy. Christ, have mercy. Lord, have mercy.

Go forth, O Christian soul, out of this world, in the name of God the Father Almighty, who created you; in the name of Jesus Christ, the Son of the living God, who suffered for you; in the name of the Holy Spirit, who was poured out upon you; in the name of the holy and glorious Mary, Virgin Mother of God; in the name of blessed Joseph that Virgin's ever worthy Spouse; in the name of the angels, archangels, thrones, and dominations; in the name of the principalities and powers; in the name of the virtues and of the cherubim and seraphim; in the name of the patriarchs and prophets, of the holy apostles and evangelists, of the holy martyrs, confessors, monks, and hermits, of the holy virgins, and of all the saints of God; may peace be yours this day and your home in holy Sion. Through the same Christ our Lord.

℟. Amen.

God of mercy, God of pity, again and again thy mercy blots out the sins of penitent sinners, and wipes away the stain of their offences. Look kindly therefore upon this thy servant *N.* and forgive the wrong he* has done thee, for with all his heart he owns that he has done it, and only asks for pardon. Human weakness and the devil's deceits have wrought much evil in his soul. Undo the harm they did and make him again a sound member of the Church. Hear his sighs, O Lord, see his tears, and pity him. He has no other hope than in thy mercy. Show him that mercy, therefore, and take him back again. Through Christ our Lord.

℟. Amen.

Dear brother (sister), I commend you to Almighty God, and I commit you to his keeping. You came from his hands; from the dust of the earth he fashioned you; and now, when you have paid the common debt of man by death, may you go back to him.

* When dying person is a woman, for he, him, his, read she, her, throughout.

When your soul shall leave your body, may angels in their splendour come to welcome you. May the apostles rise from their twelve thrones of judgement to meet you; may the triumphant army of white-robed martyrs give you greeting.

May the holy men who have served Christ gather round you, dazzling in their glory, lilies in hand; may a joyous choir of virgins welcome you.

May blissful rest be yours in the bosom of the patriarchs.

May St Joseph, dear patron of the dying, teach you to have great confidence.

May Mary the Holy Mother of God turn her eyes in loving kindness towards you.

May Christ Jesus smile upon you and welcome your coming; and may he appoint a place for you among those who stand ever near him.

May you never know the horrors of the outer darkness, the anguish of the flames, the racking of eternal torment.

May the devil and his angels be forced to make way for you, and as you come with God's angels about you, may he tremble with fear and flee into the deep abyss of unending night. Let God arise and his enemies be scattered, and let all who hate him flee before his face. Let them disappear like smoke. As wax melts in the fire's heat, so let sinners perish before the face of God, while the just sit at his festive table and make merry in his sight. Let all the legions of hell be confounded and put to shame, and let no minister of Satan dare to stand against you.

May Christ, who suffered the torments of the Cross for you, free you from the torments of the damned.

May Christ, who chose to die for you, free you from eternal death.

May Christ, the Son of the Living God, find a place for you in the bright fields of paradise, and may he—true shepherd that he is—number you among his flock.

May he blot out all your sins and cast your lot among the Saints at his right hand.

May you look upon your Redeemer face to face; may you be ever in his presence, and may your happy eyes behold him for what he is.

May you have your home among the blessed; and may you drink in the beauty of Almighty God in bliss for all eternity.

℟. Amen.

Receive thy servant, Lord, into the place among those whom thou hast saved, which he hopes for from thy mercy.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, from every danger of hell, from the bonds of punishment, and from every suffering.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver Enoch and Elias from mankind's common end.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver Noah from the flood.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver Abraham from Ur of the Chaldeans.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver Job from his sufferings.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver Isaac from the sacrificial knife and from the hand of Abraham his father.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver Lot from the overthrow of Sodom, and from the flames.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver Moses from the hand of Pharaoh, king of Egypt.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver Daniel from the lions' den.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver the three young men from the furnace and from the hand of a wicked king.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver Susannah from her false accusers.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver David from the hand of King Saul and from the hand of Goliath.

℟. Amen.

Deliver the soul of thy servant, Lord, as thou didst deliver Peter and Paul from their imprisonment.

℟. Amen.

And as thou didst deliver thy holy virgin and martyr Thecla from her threefold ordeal of torture, so now deliver the soul of this thy servant and bring him to the everlasting enjoyment with thee of all the good things of heaven.

℟. Amen.

We commend to thy keeping the soul of thy servant, O Lord, and we beg of thee, Lord Jesus Christ, Saviour of the world, who came down to this earth in pity for him, to find a resting-place for him in the bosom of the patriarchs. Acknowledge him as thine, dear Lord, for he came from thy hands, and was created by thee alone, the living and true God, not by any false divinity. There is indeed no other God than thou, nor anyone who can do the things that thou canst do.

Let his soul be filled with joy, O Lord, as he stands before thee: forget all his past wrongdoing, and the excesses into which angry passion or evil desires have led him. For although he sinned he did not deny thee, but always believed firmly in the Father and the Son and the Holy Ghost: he was zealous for God's honour and faithfully worshipped God who made all things.

Remember no more the sins of his youth, O Lord, and the wrong he did when he knew no better, but be mindful of him in the brightness of thy glory, according to thy great mercy. May the heavens be opened to him. May the angels rejoice with him. Receive thy servant, Lord, into thy kingdom.

May Michael the holy Archangel, worthy prince of the heavenly armies, receive him.

May the holy Angels of God come to meet him, and lead him into the heavenly Jerusalem.

May blessed Peter the Apostle, to whom the keys of the Kingdom were given, open the gate to him.

May St Paul, who was the chosen bearer of the Gospel, be there to help him.

May St John, the chosen apostle of God, to whom were revealed the hidden things of heaven, intercede for him.

May all the Apostles, to whom was granted authority to rule the Church, pray for him. May all those Saints of God intercede for him, those chosen Souls who suffered torments in this world to defend the name of Christ. So may our Lord Jesus Christ grant that when he has cast off the shackles of the body he may come to the glory of the Kingdom of Heaven. Who lives and reigns for ever with the Father and the Holy Ghost. ℟. Amen.

May Mary the Virgin Mother of God, kind comforter of all in distress, commend to her Son the soul of this his servant *N*. May she be to him at this moment a true mother; and thus may he overcome the fear of death and go forward, happy and in her company, to the place he has always longed for in his heavenly home. ℟. Amen.

Saint Joseph, patron of the dying, I come to you to ask your help. Earnestly I commend to you the soul of this servant now in his agony, for at your own happy passing Jesus and Mary stood near, a twofold assurance of salvation. Through your intercession may he be delivered from the snares of the devil and from everlasting death, and be found worthy of eternal happiness. Through the same Christ our Lord. ℟. Amen.

If the dying person remains still in his agony the Gospel of St John 17, 1–26, may be read (and the Passion also according to St John).

John 17, 1–26

Lifting up his eyes to heaven, Jesus said: Father, the time has come; give glory now to thy Son, that thy Son may give glory to thee. Thou hast put him in authority over all mankind, to bring eternal life to all those thou hast entrusted to him. Eternal life is knowing thee, who art the only true God, and Jesus Christ whom thou has sent. I have exalted thy glory on earth, by achieving the task which thou gavest me to do; now, Father, do thou exalt me at thy own side, in that glory which I had with thee before the world began. I have made thy name known to the men whom thou hast entrusted to me, chosen out of the world. They belonged to thee, and have become mine through thy gift, and they have kept true to thy word. Now they have learned to recognize all the gifts thou gavest me as coming from thee; I have given them the message which thou gavest me, and they, receiving it, recognized it for truth that I came from thee, and found faith to believe that it was thou who didst send me. It is for these I pray; I am not praying for the world, but for those whom thou hast entrusted to me; they belong to thee, as all I have is thine, and all thou hast is mine; and in them my glory is achieved. I am remaining in the world no longer, but they remain in the world, while I am on my way to thee. Holy Father, keep them true to thy name, thy gift to me, that they may be one, as we are one. As long as I was with them, it was for me to keep them true to thy name; and I have watched over them, so that only one has been lost, he whom perdition claims for its own, in fulfilment of the scripture. But now I am coming to thee; and while I am still in the world I am telling them this, so that my joy may be theirs, and reach its full measure in them. I have given them thy message, and the world has nothing but hatred for them, because they do not belong to the world, as I, too, do not belong to the world. I am not asking that thou shouldst take them out of the world, but that thou shouldst

keep them clear of what is evil. They do not belong to the world, as I, too, do not belong to the world; keep them holy, then, through the truth; it is thy word that is truth. Thou hast sent me into the world on thy errand, and I have sent them into the world on my errand; and I dedicate myself for their sakes, that they too may be dedicated through the truth. It is not only for them that I pray; I pray for those who are to find faith in me through their word; that they may all be one; that they too may be one in us, as thou, Father, art in me, and I in thee; so that the world may come to believe that it is thou who hast sent me. And I have given them the privilege which thou gavest to me, that they should all be one, as we are one; that while thou art in me, I may be in them, and so they may be perfectly made one. So let the world know that it is thou who hast sent me, and that thou hast bestowed thy love upon them, as thou hast bestowed it upon me. This, Father, is my desire, that all those whom thou hast entrusted to me may be with me where I am, so as to see my glory, thy gift made to me, in that love which thou didst bestow upon me before the foundation of the world. Father, thou art just; the world has never acknowledged thee, but I have acknowledged thee, and these men have acknowledged that thou didst send me. I have revealed, and will reveal, thy name to them; so that the love thou hast bestowed upon me may dwell in them, and I, too, may dwell in them.

AT THE EXPIRY

Into thy hands, O Lord, I commend my spirit.

O Lord Jesus Christ, receive my soul.

Holy Mary, pray for me.

Mary, mother of grace, mother of mercy, defend me from the enemy; receive me at the hour of death.

Saint Joseph, pray for me.

Saint Joseph, with your blessed Virgin Spouse, open wide for me the arms of God's mercy.

Jesus, Mary, Joseph, I give you my heart and my soul.

Jesus, Mary, Joseph, assist me in my last agony.

Jesus, Mary, Joseph, may I sleep and take my rest in peace with you.

WHEN DEATH HAS TAKEN PLACE

℟. Come to his (her) aid, every saint of God; go out to meet him, every angel of God. Take his soul and offer it in the sight of God's majesty.

℣. May Christ who called you away take you to himself, and may angels lead you into Abraham's bosom.

℟. Take his soul and offer it in the sight of God's majesty.

℣. Eternal rest grant to him, O Lord, and let perpetual light shine upon him. Offer his soul in the sight of God's majesty.

Lord, have mercy.

Christ, have mercy.

Lord, have mercy.

Our Father, *in a subdued voice, as far as:*

℣. And lead us not into temptation.

℟. But deliver us from evil.

℣. Eternal rest grant to him, O Lord.

℟. And let perpetual light shine upon him.

℣. From the gate of hell.

℟. Deliver his soul, O Lord.

℣. May he rest in peace.

℟. Amen.

℣. Lord, hear my prayer.

℟. And let my cry come to thee.

℣. The Lord be with you.

℟. And may he be with you.

Let us pray.

We commend to thee, O Lord, the soul of thy servant, *N.* Dead to this world may he live to thee; and the sins he has committed in this life through human frailty, do thou in thy merciful goodness forgive. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

PRAYERS WHICH MAY BE RECITED AFTER THE LITURGICAL RITE OF THE BURIAL OF THE DEAD

Ant. If thou, Lord, wilt keep record of our iniquities.

Psalm 129

NEW VERSION

Out of the depths I cry to thee, O Lord; Master, listen to my voice;

Let but thy ears be attentive to the voice that calls on thee for pardon.

If thou, Lord, wilt keep record of our iniquities, Master, who has strength to bear it?

Ah, but with thee there is forgiveness; be thy name ever revered.

I wait for the Lord, for his word of promise my soul waits;

Patient as ever watchman that looks for the day, patient as watchman at dawn, for the Lord Israel waits.

The Lord with whom there is mercy, with whom is abundant power to ransom,

He it is that will redeem Israel from all his iniquities.

Eternal rest give to him (her), O Lord.

And let perpetual light shine upon him (her).

OLD VERSION

Out of the depths I have cried to thee, O Lord: Lord, hear my prayer.

Let thy ears be attentive to the voice of my supplication.

If thou, O Lord, shalt observe iniquities, Lord, who shall endure it?

For with thee there is merciful forgiveness: and by reason of thy law I have waited for thee, O Lord.

My soul hath relied on his word; my soul hath hoped in the Lord.

From the morning watch even until night, let Israel hope in the Lord.

Because with the Lord there is mercy, and with him plentiful redemption.

And he shall redeem Israel from all his iniquities.

Eternal rest give to him (her), O Lord.

And let perpetual light shine upon him (her).

Ant. If thou, Lord, wilt keep record of our iniquities, Master, who has strength to bear it?

Ant. The bones that lie in the dust shall thrill with joy before the Lord.

Psalm 50

NEW VERSION

Have mercy on me, O God, as thou art ever rich in mercy;

In the abundance of thy compassion, blot out the record of my misdeeds.

Wash me clean, cleaner yet, from my guilt, purge me of my sin,

The guilt which I freely acknowledge, the sin which is never lost to my sight.

Thee only my sins have offended; it is thy will I have disobeyed;

Thy sentence was deserved, and still when thou givest award thou hast right on thy side.

For indeed, I was born in sin; guilt was with me already when my mother conceived me.

But thou art a lover of faithfulness, and now, deep in my heart, thy wisdom has instructed me.

Sprinkle me with a wand of hyssop, and I shall be clean; washed, I shall be whiter than snow;

OLD VERSION

Have mercy on me, O God, according to thy great mercy.

And according to the multitude of thy tender mercies blot out my iniquity.

Wash me yet more from my iniquity, and cleanse me from my sin.

For I know my iniquity, and my sin is always before me.

To thee only have I sinned, and have done evil before thee; that thou mayest be justified in thy words, and mayest overcome when thou art judged.

For behold I was conceived in iniquities; and in sins did my mother conceive me.

For behold thou hast loved truth; the uncertain and hidden things of thy wisdom thou hast made manifest to me.

Thou shalt sprinkle me with hyssop, and I shall be cleansed: thou shalt wash me, and I shall be made whiter than snow.

Tidings send me of good news and rejoicing, and the body that lies in the dust shall thrill with pride.

Turn thy eyes away from my sins, blot out the record of my guilt;

My God, bring a clean heart to birth within me; breathe new life, true life, into my being.

Do not banish me from thy presence, do not take thy holy spirit away from me;

Give me back the comfort of thy saving power, and strengthen me in generous resolve.

So will I teach the wicked to follow thy paths; sinners shall come back to their obedience.

My God, my divine Deliverer, save me from the guilt of bloodshed! This tongue shall boast of thy mercies;

O Lord, thou wilt open my lips, and my mouth shall tell of thy praise.

Thou hast no mind for sacrifice; burnt-offerings, if I brought them, thou wouldst refuse;

Here, O God, is my sacrifice, a broken spirit; a heart that is humbled and contrite thou, O God, wilt never disdain.

Lord, in thy great love send

To my hearing thou shalt give joy and gladness; and the bones that have been humbled shall rejoice.

Turn away thy face from my sins, and blot out all my iniquities.

Create a clean heart in me, O God; and renew a right spirit within me.

Cast me not away from thy face, and take not thy Holy Spirit from me.

Restore unto me the joy of thy saving mercy, and strengthen me with a perfect spirit.

I will teach the unjust thy ways; and the wicked shall be converted to thee.

Deliver me from the guilt of blood, O God, thou God of my salvation: and my tongue shall extol thy justice.

O Lord, thou wilt open my lips; and my mouth shall declare thy praise.

For if thou hadst desired sacrifice, I would indeed have given it; with burnt-offerings thou wilt not be delighted.

A sacrifice to God is an afflicted spirit: a contrite and humble heart, O God, thou wilt not despise.

Deal favourably, O Lord, in

prosperity to Sion, so that the walls of Jerusalem may rise again.

Then indeed thou wilt take pleasure in solemn sacrifice, in gift and burnt-offering; then indeed bullocks will be laid upon thy altar.

Eternal rest grant to him (her), O Lord.

And let perpetual light shine upon him (her).

thy good-will with Sion, that the walls of Jerusalem may be built up.

Then shalt thou accept the sacrifice of justice, oblations, and whole burnt-offerings; then shall they lay calves upon thy altar.

Eternal rest grant to him (her), O Lord.

And let perpetual light shine upon him (her).

Ant. The bones that lie in the dust shall thrill with joy before the Lord.

Come to his aid, every saint of God; go out to meet him, every angel of the Lord. Take his soul and offer it in the sight of God's majesty. ℣. May Christ, who called you away, take you to himself, and may angels lead you into Abraham's bosom. Take his soul and offer it in the sight of God's majesty. ℣. Eternal rest grant to him, O Lord, and let perpetual light shine upon him. Offer his soul in the sight of God's majesty.

Lord, have mercy. Christ, have mercy. Lord, have mercy. Our Father, etc.

℣. And lead us not into temptation.
℟. But deliver us from evil.
℣. From the gate of hell.
℟. Deliver his (her) soul, O Lord.
℣. May he rest in peace.
℟. Amen.
℣. Lord hear my prayer.
℟. And let my cry come to thee.
℣. The Lord be with you.
℟. And may he be with you.

Let us pray.

Absolve, we beseech thee, O Lord, the soul of thy servant from every bond of sin; that he may live again in the glory of the resurrection and breathe the air of Paradise among thy Saints and elect. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

℣. Eternal rest grant to him, Lord.
℟. And let perpetual light shine upon him.
℣. May he rest in peace.
℟. Amen.

Enter not into judgement with thy servant, O Lord, for no man will ever stand guiltless in thy presence unless thou forgive him all his sins. Let not thy sentence fall heavily, therefore, upon one whom the sincere prayer of Christian faith commends to thee; but help him rather with thy grace. Thus may he deserve to be spared now the weight of thy vengeance, who while he yet lived was marked with the sign of the holy Trinity: Who livest and reignest for ever.

℟. Amen.

Deliver me, Lord, from everlasting death on the day when the heavens and the earth are to be shaken to their foundations, as thou comest to judge the world by fire. ℣. I tremble with fear when I think upon the heart-searching there must be and upon thy wrath let loose upon mankind. When the heavens and the earth are to be shaken to their foundations. ℣. A day of wrath must that day be, a day of disillusion and despair; a day to overshadow all other days, and a day of dreadful bitterness. As thou comest to judge the world by fire. ℣. Eternal rest grant to them, O Lord, and let perpetual light shine upon them.

Deliver me, *etc. is repeated as far as* judge the world by fire.

Lord, have mercy.
Christ, have mercy.
Lord, have mercy.

Our Father, etc.

℣. And lead us not into temptation.
℟. But deliver us from evil.
℣. From the gate of hell.
℟. Deliver his soul, O Lord.
℣. May he rest in peace.
℟. Amen.
℣. Lord hear my prayer.
℟. And let my cry come to thee.
℣. The Lord be with you.
℟. And may he be with you.

Let us pray.

O God who art ready always to be merciful and to spare, we humbly make this prayer to thee on behalf of thy servant whom thou hast commanded to-day to depart this life. Deliver him not into the hands of the enemy; thrust him not out of thy mind for ever; but bid thy holy Angels receive him and lead him home to paradise. And because he hoped and believed in thee, may he never feel the pains of hell, but possess the joys of heaven through all eternity. Through Christ our Lord.

℟. Amen.

Ant. May the Angels lead him (her) into paradise. May the Martyrs await his coming and bring him into the holy city, the heavenly Jerusalem. May a choir of Angels welcome him, and with the poor man Lazarus of old, may he enjoy eternal rest.

Ant. I am the Resurrection.

SONG OF ZACHARY

Luke 1, 68–79

Blessed be the Lord, the God of Israel; he has visited his people, and wrought their redemption.

He has raised up a sceptre of salvation for us among the posterity of his servant David,

According to the promise which he made by the lips of holy men that have been his prophets from the beginning;

Salvation from our enemies, and from the hand of all those who hate us.

So he would carry out his merciful design towards our fathers, by remembering his holy covenant.

He had sworn an oath to our father Abraham, that he would enable us

To live without fear in his service, delivered from the hand of our enemies,

Passing all our days in holiness, and approved in his sight.

And thou, my child, wilt be known for a prophet of the most High, going before the Lord, to clear his way for him;

Thou wilt make known to his people the salvation that is to release them from their sins.

Such is the merciful kindness of our God, which has bidden him to come to us, like a dawning from on high,

To give light to those who live in darkness, in the shadow of death, and to guide our feet into the way of peace.

Eternal rest grant to him, O Lord.

And may perpetual light shine upon him.

Ant. I am the Resurrection and the Life. He who believes in me though he is dead will live on; and whoever has life and has faith in me, to all eternity will not die.

Lord, have mercy.

Christ, have mercy.

Lord, have mercy.

Our Father, etc.

℣. And lead us not into temptation.

℟. But deliver us from evil.

℣. From the gate of hell.

℟. Deliver his soul, O Lord.

℣. May he rest in peace.

℟. Amen.

℣. Lord, hear my prayer.
℟. And let my cry come to thee.
℣. The Lord be with you.
℟. And may he be with you.

Let us pray.

We ask thee, O Lord, to show this mercy to thy servant who is dead, that he (she) be not made to suffer for any wrong he may have done; for he always desired to do thy will. And as the true faith numbered him here among those who served thee, so let thy mercy find him hereafter a place among the choirs of Angels. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

℣. Eternal rest grant to him, O Lord.
℟. And let perpetual light shine upon him.
℣. May he rest in peace.
℟. Amen.
℣. May his soul and the souls of all the faithful departed through the mercy of God rest in peace.
℟. Amen.

Then, for a conclusion, may be added the following Prayer for those who are present.

Grant, O God, that while we lament the departure of this Thy servant, we may always remember that we are most certainly to follow him (or her). And give us grace to prepare for that last hour by a good life, that we may not be surprised by a sudden and unprovided death, but be ever watching, that, when Thou shalt call, we may, with the bridegroom, enter into eternal glory: through Jesus Christ our Lord. Amen.

May Mary the most merciful Virgin Mother of God, kindest comforter of them that mourn, commend to her Son the soul of this His servant (or handmaid), that through her maternal intercession, he (or she) may overcome the dread of death and, with her as guide, joyfully reach his (or her) longed for home in the heavenly fatherland.

Out of the depths, etc. (page 177).

℣. Eternal rest grant unto them, O Lord.

℟. And let perpetual light shine upon them.

If thou, Lord, wilt keep record of our iniquities, Master, who has strength to bear it?

Lord, have mercy.

Christ, have mercy.

Lord, have mercy.

Our Father, etc.

℣. And lead us not into temptation.

℟. But deliver us from evil.

℣. From the gate of hell.

℟. Deliver their soul, O Lord.

℣. May they rest in peace.

℟. Amen.

℣. Lord, hear my prayer.

℟. And let my cry come to thee.

℣. The Lord be with you.

℟. And may he be with you.

Let us pray.

O God, the Creator and Redeemer of all the faithful, grant to the souls of thy servants departed the remission of all their sins; that through our loving supplication they may obtain that pardon which they have always desired. Who livest and reignest for ever.

℟. Amen.

℣. Eternal rest grant to them, O Lord.

℟. And let perpetual light shine upon them.

℣. May they rest in peace.

℟. Amen.

PRAYERS WHICH MAY BE RECITED AFTER THE LITURGICAL RITE OF THE BURIAL OF YOUNG CHILDREN

Ant. May the name of the Lord be blessed.

Psalm 112

Praise the Lord, you that are his servants, praise the name of the Lord together.

Blessed be the Lord's name at all times, from this day to all eternity;

From the sun's rise to the sun's setting let the Lord's name be praised continually.

The Lord is sovereign king of all the nations; his glory is high above the heavens.

Who is like the Lord our God, so high above us, that stoops to regard both heaven and earth,

Lifting up the poor man from the dust he lay in, raising the beggar out of his dunghill,

To find him a place among the princes, the princes that rule over his people?

He gives the barren woman a home to dwell in, a mother rejoicing in her children.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Ghost.

As it was in the beginning, is now, and ever shall be; world without end. Amen.

Ant. May the name of the Lord be blessed, now and for ever.

Ant. This child shall receive a blessing.

Psalm 23

The Lord owns earth, and all earth's fulness, the round world, and all its inhabitants.

Who else has built it out from the sea, poised it on the hidden streams?

Who dares climb the mountain of the Lord, and appear in his sanctuary?

The guileless in act, the pure in heart; one who never set his heart on lying tales, or swore treacherously to his neighbour.

His to receive a blessing from the Lord, mercy from God, his sure defender;

His the true breed that still looks, still longs for the presence of the God of Jacob.

Swing back, doors, higher yet; reach higher, immemorial gates, to let the King enter in triumph!

Who is this great King? Who but the Lord, mighty and strong, the Lord, mighty in battle?

Swing back, doors, higher yet; reach higher, immemorial gates, to let the King enter in triumph!

Who is this great King? It is the Lord of Armies that comes here on his way triumphant.

Glory be to the Father.

Ant. This child shall receive a blessing from the Lord and mercy from God his salvation, because he (she) is the offspring of those who seek the Lord.

Lord, have mercy. Christ, have mercy. Lord, have mercy.

Our Father, etc.

℣. And lead us not into temptation.

℟. But deliver us from evil.

℣. Because of my innocence thou hast taken me to thyself.

℟. And thou hast secured for me a place for ever in thy presence.

℣. The Lord be with you.

℟. And may he be with you.

Let us pray.

O God, almighty and yet so gentle! To children who die after the new birth of baptism thou givest eternal life there and then, though no merit of theirs has earned it; and we are confident that thou hast given it to the soul of this child to-day. Through the

prayers of the ever blessed Virgin Mary and of all thy saints, purify our minds and keep us close to thee in this life, and make us hereafter companions of these happy children in paradise. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

Ant. Let young men and maidens.

Psalm 148

Give praise to the Lord in heaven; praise him, all that dwells on high.

Praise him, all you angels of his, praise him, all his armies.

Praise him, sun and moon; praise him, every star that shines.

Praise him, you highest heavens, you waters beyond the heavens.

Let all these praise the Lord; it was his command that created them.

He has set them there unaging for ever, given them a law which cannot be altered.

Give praise to the Lord on earth, monsters of the sea and all its depths;

Fire and hail, snow and mist, and the storm-wind that executes his decree;

All you mountains and hills, all you fruit-trees and cedars;

All you wild beasts and cattle, creeping things, and birds that fly in air;

All you kings and peoples of the world, all you that are princes and judges on earth;

Young men and maids, old men and boys together;

Let them all give praise to the Lord's name. His name is exalted as no other,

His praise reaches beyond heaven and earth, and now he has given fresh strength to his people.

Shall not his faithful servants praise him, the sons of Israel, the people that draw near to him?

Glory be to the Father.

Ant. Let young men and maidens, old men and boys together, give praise to the Lord's name.

Lord, have mercy. Christ, have mercy. Lord, have mercy.

Our Father, etc.

℣. And lead us not into temptation.

℟. But deliver us from evil.

℣. Suffer little children to come to me.

℟. For the kingdom of heaven belongs to such as these.

Let us pray.

Almighty everlasting God, lover of all that is holy and pure, who in thy mercy hast deigned to call the soul of this child to the kingdom of heaven to-day, be merciful also to us; and through the merits of thy holy passion and the prayers of the ever blessed Virgin Mary, and of all the Saints, bring us, too, to that same kingdom to rejoice with thy Saints and elect unendingly. Who livest and reignest for ever. ℟. Amen.

Ant. Bless the Lord.

THE SONG OF THE THREE YOUNG MEN

Daniel 3, 57–88 and 56

Bless the Lord, all things the Lord has made, praise and extol his name for ever.

Bless the Lord, you the Lord's angels; bless the Lord, you heavens;

Bless the Lord, waters above the heavens; bless the Lord, you, the Lord's armies.

Bless the Lord, sun and moon; bless the Lord, stars of heaven.

Bless the Lord, each drop of rain and moisture; bless the Lord, all you winds.

Bless the Lord, fire and heat; bless the Lord, cold and summer drought.

Bless the Lord, dew and rain; bless the Lord, frost and the cold air.

Bless the Lord, rime and snow; bless the Lord, day-time and night-time.

Bless the Lord, light and darkness; bless the Lord, lightnings and storm-clouds.

Let earth, too, bless the Lord, praise him and extol his name for ever.

Bless the Lord, mountains and hills; bless the Lord, every growing thing that earth yields.

Bless the Lord, flowing fountains; bless the Lord, seas and rivers.

Bless the Lord, sea-monsters and all life that is bred in the waters; bless the Lord, all you birds that fly in heaven.

Bless the Lord, wild beasts and tame; praise him and extol his name for ever.

Bless the Lord, you sons of men; and most let Israel bless the Lord.

Bless the Lord, you, the Lord's priests; bless the Lord, you, the Lord's servants.

Bless the Lord, spirits and souls of all faithful men; bless the Lord, dedicated and humble hearts.

Well may Ananias, Azarias and Misael bless the Lord, praise him and extol his name for ever.

Let us bless the Father and the Son and the Holy Ghost, praise and extol his name for ever.

Blessed art thou, Lord, in the vault of heaven, praised and renowned for ever.

Ant. Bless the Lord, all his chosen souls. Make holiday and worship him.

℣. The Lord be with you.

℟. And may he be with you.

Let us pray.

O God who givest in a wonderful way to Angels and men each their own service to perform, grant in thy goodness that those who stand ever in thy presence and do service to thee in heaven, may also give their protection to us who live upon this earth. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

SHORTENED FORMS OF ABSOLUTION, EXTREME UNCTION AND LAST BLESSING

ABSOLUTION

In danger of death the Priest may say simply:

Ego te absólvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

EXTREME UNCTION

In case of necessity one anointing on one of the senses, or preferably on the forehead, suffices with this shorter form:

Per istam Sanctam Unctió ✠ nem indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

When the imminent danger passes the anointing of the senses must be completed in the usual way.

LAST BLESSING

In very urgent cases it suffices to say:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.